

REVISTA VĂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE A VĂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

SEDIUL „UNIUNEI”

PIAȚA C. A. ROSETTI, 7 / BUCUREȘTI I.

TELEFON 313 47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI, 7—BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI, A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE
ȘI INALTUL REGENT G. BUZDUGAN

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU și GH. NEDICI

Președinte:

ANTONIU MOCSONYI

Vice - Președinți:

NICOLAE RACOTTA și VASILE V. ȘTEFAN

Secretar-General:

C. G. ALEXIANU

Membrii - Consilieri:

D-r I. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, Principele GEORGE V. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂTIANU, Dr. I. BEJAN, AL. G. BUZDUGAN Principele JEAN CALIMACHI GRIGORE P. CARP, Dr. E. COSTINESCU, General I. GÂRLEȘTEANU, Prof. ERNEST JUVARA, G. LAKEMAN-ECONOMU, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), Colonel A. MICU, General G. G. MANU, N. MANTU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, ISTRATE N. MICESCU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal), DIMITRIE I. NICULESCU, C. OPRAN, M. SC. PHERECHYDE, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE A. PLAGINO, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SCUPIEVSCHI, Dr. O. STOICHIȚĂ, Prof. Dr. G. UDRISCHI

Censori:

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“.

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

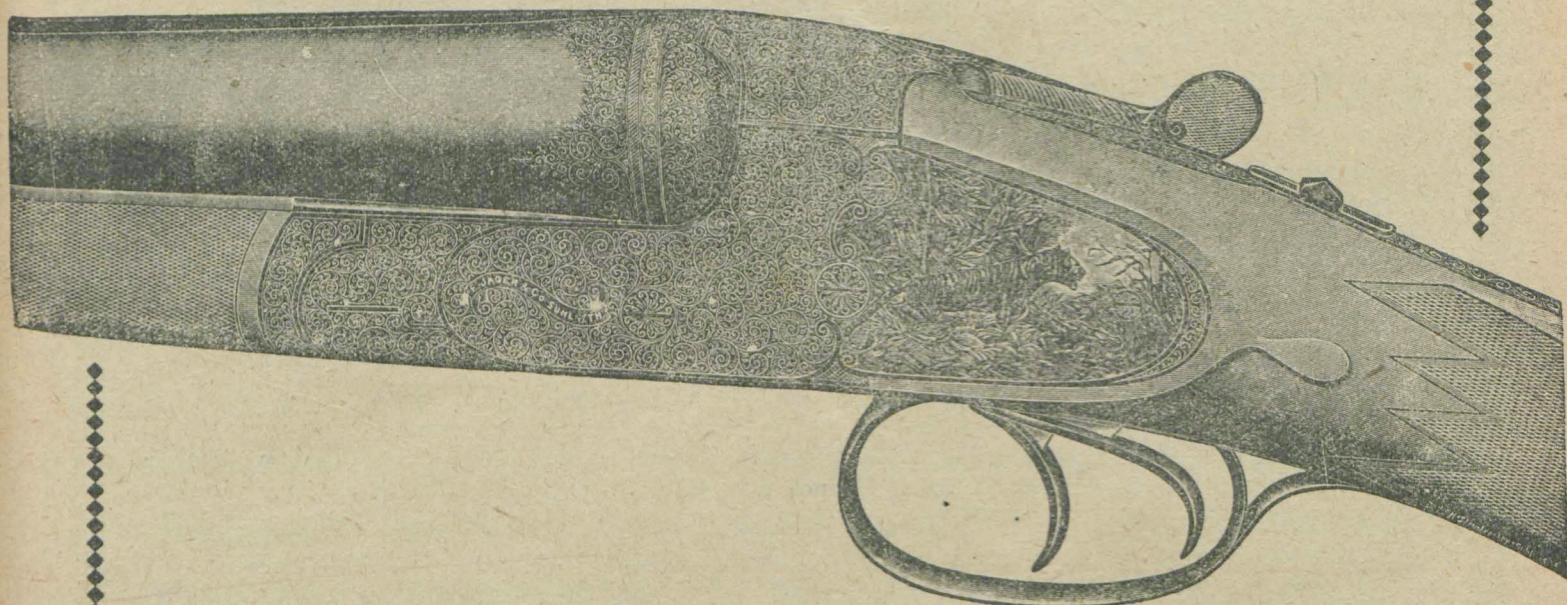
Orele de primire la Uniune: În toate zilele de lucru de la 3—7

SEDIUL: PIAȚA C. A. ROSETTI No. 7 — BUCUREȘTI I.

TELEFON 313/47

A R M E L E
F. J A E G E R & Co.

Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliza
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze

Toate armele fabricate de
această casă pentru membrii
„UNIUNEI“ sunt cea mai eloc-
ventă reclamă, obținând fără ex-
cepție predicătele „exceptional“
și „superior“ la standurile oficiale
de încercare din străinătate.

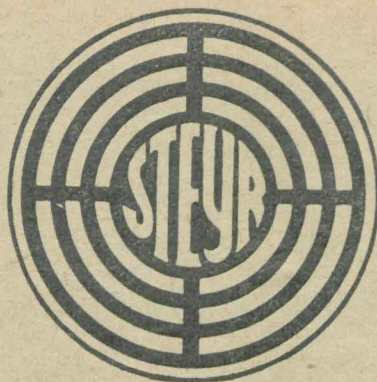
S P E C I A L I T Ă T I :

Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Block“ care rezistă celor mai for-
midabile presiuni * Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru
drillinguri * Ejectorul infailibil sistem Jaeger * Viza patent Jaeger, etc.

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.

Nu cumpărați nici o armă. înainte de a vizita expoziția Uniunei

3 ARME

3 ARME

care nu trebuie să lipsească

din echipamentul dv. sunt

Carabina Mannlicher-Schönauer

în calibrele 6,5 — 8,2 — 9 și 9,5 mm., precum și calibrele de mare viteză nou introduse:
7 × 62, 7 × 64 și 8 × 60 mm.

ARMA DE VÂNĂTOARE HAMMERLESS
cu țevi de schimb cal. 12 și 16

PISTOLUL AUTOMAT „STEYR” CU ȚEAVĂ BASCULANTĂ
cal. 6,35 și 7,65 mm.

SUNT ARME DE CEA MAI MARE PRECISIE
ATÂT CA TIR, CÂT ȘI EXECUȚIE

Steyr-Werke A. G.

Wien I, Teinfaltstrasse 7.

Representată prin «Uniunea Generală a Vânătorilor din România»,—Catalog ilustrat contra marca postală necesară

Carabinele de vânătoare cu repetiție sistem „Mannlicher-Schönauer”, aparțin categoriei de arme de vânătoare cu închizător cilindric și mișcare rotatoare pentru deschidere, închidere și armare; zăvorirea se efectuează prin dispozitive așezate simetric în dosul capului mobil.

Magazinul este așezat în mod practic cu totul în pat; iar partea lui inferioară este închisă hermetic, făcând imposibilă intrarea prafului. El ocupă puțin loc și pe lângă o greutate redusă îi dă armei și un aspect elegant.

Mecanismul de ridicare rotativ, cu cartușele așezate concentric, în contrast cu sistemul la care cartușele sunt așezate pe 2 rânduri, în zigzag, exclude ori-ce strângere al cartușelor. Introducerea cartușelor în magazin se face cu ajutorul unui încărcător lamă.

Inchizătorul este foarte maniabil atât la deschidere cât și la închidere. Când el este închis, obturatorul se poate asigura în mod perfect. Demontarea și remontarea mecanismului de ridicare și al închizătorului se poate efectua ușor, fără nici o uneltă.

Carabina cu repetiție «Mannlicher-Schönauer», se fabrică în calibrele 6,7—8,2—9—9,5—7×62—7×64 și 8×60 mm. Toate calibrele se disting prin calități ballistice remarcabile.

Nouile arme hammerless „Steyr” în calibrele, 12 și 16, posedă avantaje extraordinare, față de toate armele hammerless existente.

1. Toate piesele sunt fabricate din oțelurile speciale, renumite, styriene, produse în uzine proprii și toate armele sunt încercate pentru uzul pulberii fără fum.

2. Bascula nu are nici o deschizătură, etc., deci nu poate intra nici praf nici murdărie în interiorul ei.

3. Mecanismul este construit cât de simplu posibil, constând numai din patru părți: din piesa de armare, percutor, arc și trăgacele exterioare.

4. Siguranța nu fixează numai trăgacele, ci și percutoarele, împiedecându-le să scape din cauza unei izbiri, sau căderi. Prin urmare, este exclusă o descărcare accidentală.

5. Armele se pot livra și cu 2 rânduri de țevi. Un rând cal. 12 și altul cal. 16, așa că vânătorul își poate transforma în câteva secunde, fără unelte, arma cal. 12 într'una cal. 16.

6. Trăgacele se pot regla ușor prin câte un șurub mic așezat lângă fiecare trăgaci, regulându-le după placul vânătorului să scape ușor, sau mai greu.

7. Ejectorul automat se poate pune afară din funcție, cu ajutorul unei mici chei.

PISTOLUL «STEYR»

este singurul pistol cu țeavă basculantă. Avantajele lui sunt:

1. *Siguranță absolută.* Prin bascularea țevii ne putem ușor convinge dacă pistolul este încărcat sau nu. Pistolul se poate descărca fără greutate și fără pericolul să fi rămas vre un cartuș în țeavă. Siguranța nu fixează trăgaciul, ca la cele mai multe sisteme de pistoale, ci *cocoșul* armei.

2. *Maniabilitatea.* Prin bascularea țevii putem vedea imediat interiorul mecanismului. Se poate introduce ori când numai câte un cartuș în cameră, ce permite folosirea armei în mai multe direcții, și anume:

a) ca pistol cu un singur foc, în cazul pierderii încărcătorului;

b) spre a trage numai un singur foc, punând încărcătorul la prima gradajie;

c) în sfârșit, ca armă cu repetiție, ca ori-ce pistol automat.

3. *Curățirea ușoară.* Fără a demonta pistolul, se pot ușor vedea mecanismul de dat foc cum și toate celelalte părți, a căror curățire este necesară după tragere.

4. *Toate piesele sunt intersanjabile.* Ele se pot schimba fără cea mai mică greutate.

Pistolul «Steyr» mai are multe avantajii, din care amintim: Forma elegantă—Greutatea mică—Precisia tirului—Rezistența incomparabilă—execuția fină.

NU CUMPĂRAȚI NICI O ARMĂ ÎNAINTE DE A VIZITA EXPOZIȚIA UNIUNEI

ATLAS-PETROL

SOCIÉTÉ EN NOM COLECTIF POUR LE COMMERCE ET L'INDUSTRIE DU PÉTROLE

EXPORTE EN TANCS ET EN CITERNES:

B E N Z I N E

D'AVIATION, LÉGÈRE MOYENNE
ET LOURDE, WHITE-SPIRIT,
GAZ-OIL, PÉTROLE LAMPANT

HUILES MINÉRALES DISTILLÉES ET
RAFFINÉES, DE TOUTE VISCOSITÉ

RUE REGALĂ, 21. TÉL.: 26/53 et 14/90 BUCAREST ADR. TÉLÉGR.: «ATLASPETROLE»
AGENCES: PLOEȘTI * CONSTANTZA * GIURGIU

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

Fabrica română de cartușe de vânătoare-București

Aducem la cunoștința vânătorilor din întreaga țară, că mulțumită mașinilor noastre de înaltă precizie și personalului tehnic recrutat în străinătate dintre cei mai reputați specialiști, am izbutit să fabricăm cartușe de vânătoare care dau rezultate uimitoare din toate punctele de vedere.

Orice vânător dornic a ucide vânatul în care trage și nu a-l răni, orice vânător care vrea să-și stabilească reputația de bun trăgător să nu mai tragă decât cartușele marca 2 stele și 3 stele, încărcate după ultimele cerințe ale balisticii moderne cu pulbere fără fum și materialul cel mai bun existent.

Aceste cartușe se pot găsi de acuma la sediul Fabricii, București Șoseaua Ștefan cel Mare Nr. 45. În provincie se vor găsi de vânzare în două trei săptămâni, în toate capitalele de județ.

AVIZ IMPORTANT. Atragem atenția vânătorilor asupra unui fapt, căruia până acum mulți, foarte mulți nu i-au dat nici o atenție.

Este anume de importanță decisivă pentru tirul unui vânător, ca acesta să tragă la toate vânătorile și întotdeauna cu cartușe încărcate în așa fel, ca toate mărimile de alice, fie de prepelițe, sau de becaține, fie de sitari, sau de potârnică, fie de rațe, sau de epuri, fie de vulpi, sau de lupi, să sboare la țintă cu aceiași viteză nevariabilă. Numai atunci va putea dobândi vânătorul acea siguranță, care-l face ca în mai puțin de o clipă să decidă — în mod reflex dar cu atât mai precis — asupra măsurii cu care trebuie să ochiască înaintea, dedesubtul sau deasupra vânatului aflat în mișcare.

Ori, această viteză egală a alicelor de toate mărimile menită a face posibil vânătorului un tir regulat, nu se poate obține decât variind la fiecare mărime de alice dozajul pulberii și schimbând în același timp și cuantumul de alice. Dar măsura exactă a acestor va-

riațiuni atât de necesare nu s'a putut stabili decât prin încercări îndelungate și laborioase pe Stand-uri, prevăzute cu utilaj modern electric și de înaltă precizie.

Aplicarea acestui principiu fundamental al dozajelor variate, pentru obținerea de viteze egale la orice mărime de alice fără a se schimba sm uciturile (recul-ul) cari rămân invariabile, nu se poate face decât cunoscând cheia acestor măsuri variate și încărcând cartușul cu mașini moderne cum le posedă Fabrica noastră.

Trageți câtva timp cu cartușele fabricate de noi și veți constata o ameliorare a tirului d-v., v și vedeți dispărând acele șovăiri în momentul apăsării pe trăgaci, șovăiri cari provoacă întotdeauna scăparea sau rănirea vânatului în care trageți.

A trage cu cartușe proaste însemnează: 1. A vă distrage reputația de bun trăgător și deci de vânător, 2. a transforma plăcerea vânătoarei în permanentă enervare și supărare, 3. a răni un mare număr de vânat care moare în chinuri, pierdut pentru d-v.

Evitați aceste neajunsuri trăgând numai cartușele:

FABRICII ROMÂNE DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE

Marca Fabricii

Waffenfabriken
Simson & Co. Suhl i. Th.

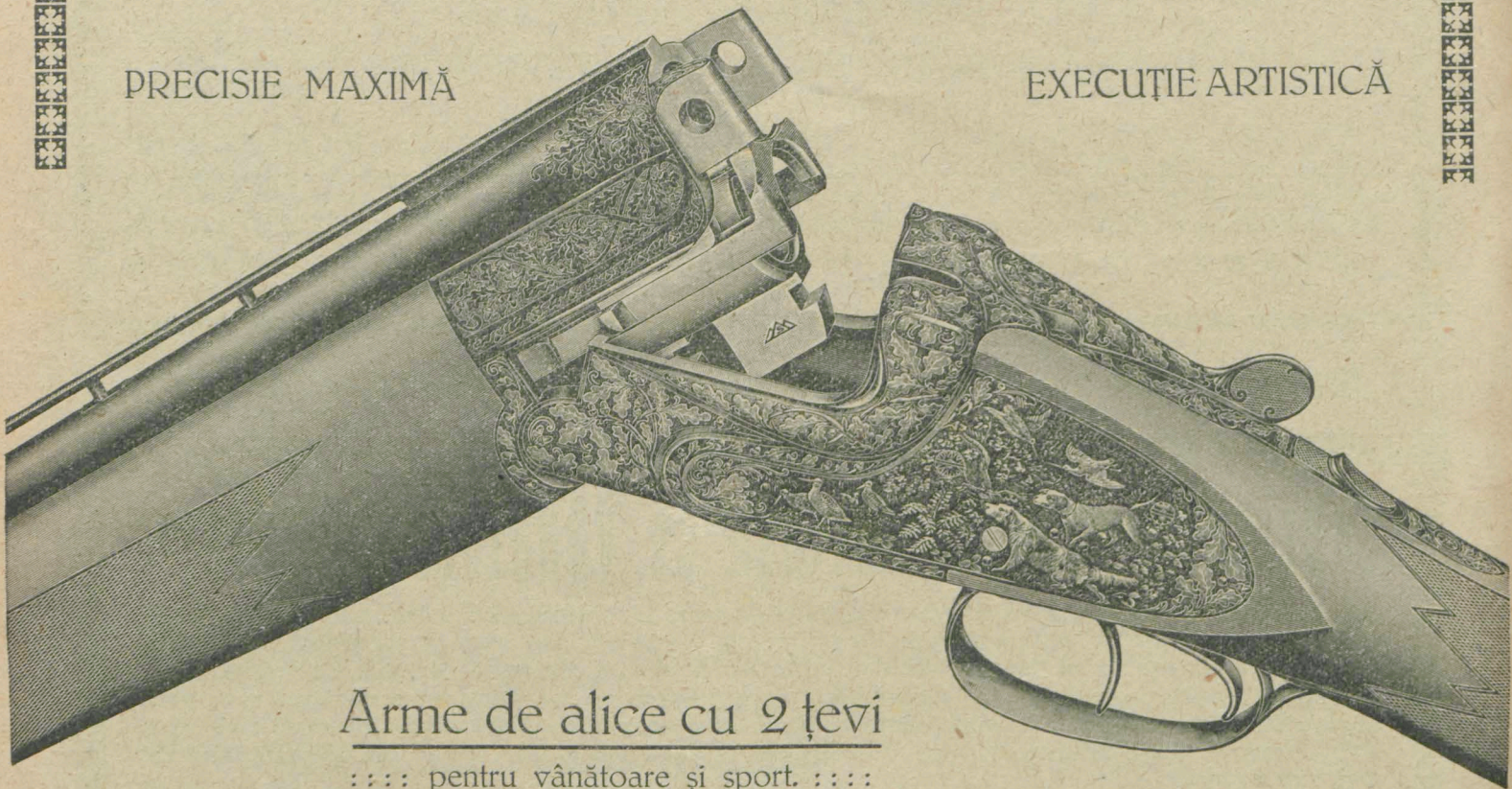
Marca Fabricii

Arme de vânătoare și de sport

IN EXECUȚIE SUPERIOARĂ

PRECISIE MAXIMĂ

EXECUȚIE ARTISTICĂ

Arme de alice cu 2 țevi

:::: pentru vânătoare și sport. ::::

ARME CU 3 ȚEVI (Drillinguri), CARABINE CU REPETIȚIE, ARME DE GLONȚ cu 2 țevi, ARME MIXTE cu 2 țevi, ARME CU 3 ȚEVI, din care 2 pentru glonț. ARME SPECIALE pentru VÂNATUL CEL MAI PUTERNIC, ARME pentru GLOANȚE DE MARE VITEZĂ, CAL.: 7×65, 8×60 Magnum, 8×65, 8×75, 9,3×62 Magnum, 9,3×74 Magnum, cu cel mai mare rendement al tirului.

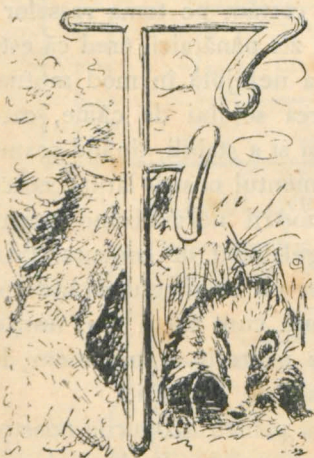
Simson

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

DISCUȚIUNI PE TEMA RASELOR

de C. A. V. Popescu

FIECARE vânător, care se pricepe la meseria lui, își va lua câine din rasa aceea care satisface mai bine cerințele împrejurărilor în cari vânează. Deci în primul rând, *necesitatea* îl va determina să se decidă pentru cutare, sau cutare câine, dar în al doilea rând, îl va influența incontestabil și gustul personal.

Vă mirați poate, că la începutul articolului meu vă spun aceste «adevăruri», cunoscute poate și de ucenici în ale vânătoarei, dar la aceasta m'a determinat ferma convingere, că toate polemicele lungi chinologice, pe care le-am cetit în revistă, sunt făcute pe tema raselor, gândindu-mă în primul rând la polemica dintre d-nii Lt.-Col. Jotta și Ing. Andrei.

Cândva, mult înainte de războiu, nu-mi mai amintesc în ce articol, dar într'o lucrare tot chinologică a prietenului Ötvös Balazs, am cetit următoarea frază: «Dacă

doi oameni cuminți, sunt în stare să discute prea aprins despre ceva, atunci ei de sigur macină la două mori diferite», adică ei discută lucrurile, din două puncte de vedere, diferite.

Ii cunosc foarte bine pe amândoi d-nii. Sunt vânători vechi, experimentați, chinologi serioși și au cele mai sănătoase concepții despre vânătoare și binele vânatului. Cum se poate totuș, ca D-lor, să intre într'o polemică pe tema câinilor, care eră cât pe aci să devieze pe alocuri? D-stră veți zice, după cum am auzit, că domniile lor sunt reprezentanții celor două școli opuse, și anume, a școlii franceze și a școlii germane. Imi dați voie să răspund, că în primul rând îmi permit a nu crede în existența acestor două «școli» la noi. Noi, oricât ar pare de ciudat, nu suntem nici francezi nici germani, ci pur și simplu români și suntem în stare a gândi, a raționa și fără influență străină. Iar dacă în Vechiul Regat se vânează altfel, decât în Ardeal, cauza nu este, că vânătorii regățeni ar fi învățat vânătoarea dela francezi, pe când ardelenii dela germani, ci pentru că altfel se vânează la șes și altfel la deal și munte, fiind împrejurările cu totul diferite în aceste ținuturi.

Acela care știe să vâneze foarte bine, să zicem la

Caransebeș având și câine care îl satisface în mod excelent, poate transportat la Giurgiu, va ajunge la slabe rezultate cum și viceversa. Așa dar, să lăsăm «școala» la o parte și să căutăm motivele, certei, ca să-i zic așa. Am ferma convingerea că nici odată n'ar fi fost nici o divergență între cei doi d-ni, dacă, între altele, nu s'ar fi simțit jigniți în sentimentele ce le au pentru rassa lor de câini, favorită.

D-l inginer Andrei, a căutat să documenteze necesitatea câinelui de «utilitate multiplă», accentuând, că pentru acest scop corespund mai bine, sau exclusiv, rassele germane. Dar adresându-se publicului nostru, care încă nu cunoaște îndestul acest fel de câine, a comis și d-lui o greșală. Descriind munca câinelui pe urma vânatului rănit, ar fi trebuit să se ție strict după Oberländer și să nu ia ca exemplu un iepure, ci un căprior. Atunci nimeni, nici d-l Colonel Jotta nu ar fi zis: Stai d-le, acest lucru îl fac și câinii mei englezești, ba — și fiindcă discuția s'a limitat la vânătoarea vânatului mic — în unele puncte intrec chiar bracul d-tale. A căută un iepure rănit, nu este specialitatea prepelicarului german. Un bursucar, un Wachtelhund sau un spaniel mediu, o face mai bine. O poate face și un setter și dacă o face de altă manieră, treaba lui.

Cetitorii mai vechi ai revistei Wild u. Hund își vor aduce aminte de cunoscutul vânător Georg Conte de Münster, vânător «par excellence» de vânat mare. Ei bine acest domn avea un câine, care îl însoțea întotdeauna, care șadea foarte cuminte lângă el în observator și care ajungea din fugă căpriorii răniți, îi prindea și îi sugruma. Credeți că era un limier?, nu, era setter gordon.

Tot d-l Ötvös a scris în revistă, să nu căutăm câinele după rassă, ci după calitățile lui individuale, și avea deplină dreptate. Se vor găsi mult mai puțini câini englezești buni la căpriori, dar se găsesc tot așa și câini germani, cari vor fi chiar buni în cutare sau cutare direcție, dar nu vor fi «universalii».

Eu socotesc, că este o mare greșală din partea noastră, să ne atașăm unei anume «școli» și să vânăm și formăm câinii după modele importate din alte țări. Vânătoarea noastră își are specificul ei românesc și nu seamănă cu nici una din cele străine. Deci nu avem nici un drept a pretinde dela vânătorii noștri, nici măcar să-și dresseze câinii, să zicem conform regulamentului stabilit pentru concursurile din Germania. Ba și mai mult, noi nici nu-i putem dresa exact așa. Mă gândesc în primul rând la munca de limier. În toată țara românească nu există terenuri așa numite de căpriori, cum sunt în Germania. Nu avem nici un fericit muritor, care ar avea ocazia să împuște anual atâția căpriori, să nu-i poată număra pe degetele unei mâini. Ori, aceste rare ocazii nu sunt suficiente ca să poți perfecționa un câine. Este deci foarte logic ca noi, (vorbesc în calitate de membru al R. R. P. C.) cu tot regulamentul nostru german, am eșua, dacă ne am prezintă cu câinii noștri la un concurs aranjat în Germania. În schimb sunt convins, că orice câine dresat în Germania, ar începe să plângă după maică-sa, dacă i-ași da drumul în mijlocul uneia din bălțile noastre, sau dacă l-ași lua la prepelițe pe Bărăgan, zău nu știu, dacă nu s'ar lăsa de meserie.

Cu toate acestea știm, că în Germania acești câini execută perfect orice. Dovezile eclatante, sunt rezultatele concursurilor.

Este de altfel cunoscut faptul, că atât câinele englez, cât și cel german, este prăsit în două diferite direcții. Englezul, nu pretinde dela câinele lui de aret, decât să caute și să ponteze vânatul. El, care și-a putut permite luxul, de ași ține pe lângă câinele de aret și un altul pur apporteur, a avut tot dreptul să-o facă. Nu-l putem nici măcar învinui, că nu a procedat vânătoarește, căci retriceverul de bună seamă este așa de bun apporteur, ca și orice brac. Folosind însă câinii lor numai într'o singură direcție, evident că aceștia s'au specializat, în dauna celorlalte calități moștenite dela strămoșii sălbatici. Așa spre ex. câinele englezesc, care nu avea ocazia să pună gura nici măcar pe o pasăre împușcată, cu timpul și-a pierdut toată îndârjirea nu numai față de răpitoare, dar și față de orice animal. Sunt însă exemple, care arată că există excepții. Așadar, dacă vânătorul german ar fi vrut și mai ales dacă ar fi putut să aleagă aceste excepții și să prăsească din ele în direcția voită de el, azi de sigur ar mai fi mulți setteri ca ai Contelui de Münster. Dar în acele timpuri, când a început o mișcare chinotehnică în Germania, și vânătorul german își avea câinele lui, la care ținea — ce nu-i putem lua în nume de rău — fiindcă era *al lui*. A început deci să-l amelioreze pe acesta prin selecționare și infuzie de sânge străin, neglijând rassele englezești, dar este incontestabil, că și-a format câinii de care are nevoie. Și dacă unii din câinii lor, nu sunt recunoscuți în alte țări ca «rassă», pe noi puțin ne privește, fiindcă nu ne atinge.

Noi, din nefericire nu avem nici o rassă de prepelicari specific a noastră. Pentru noi toate sunt străine, în schimb însă suntem în plăcuta situație de a ne alege câinele, fără considerente șoviniste. Deci, pentru ce să ne luăm după alții și pentru ce să ne certăm pe tema rasselor?

Luând în considerare ce am zis până aici, cred că este mult mai util pentru noi, de a ne ajuta în mod mutual în căutarea, sau chiar formarea soiului de câine, care corespunde mai bine pentru noi și a stabili, ținând seamă de nevoile ce avem și temperamentul nostru latin, ceea ce putem pretinde dela câinii noștri normalizând aceste pretențiuni chiar printr'un regulament de concurs. Prin aceasta, cred, nu comitem nici un sacrilegiu, având tot dreptul să ne învățăm câinii așa cum vrem noi, numai în ce privește prăsirea trebuie negreșit să ne ținem de normele bine și înțelept stabilizate de alții.

Deocamdată așa se pare, că pentru scopurile noastre vânătoarești, pe de o parte la șes, pe de alta la deal, mai bine corespund setterii și rassele de câini germani. Dar se poate, ca peste nu mult timp, tocmai vânătorul ardelean se va converti și va trece la câinii așa ziși scotocitori, gândindu-mă în special la spanieli englezești și la Wachtelhund-ul german, care face cam aceeași treabă, deși se va găsi scriitor german care să zică, că numai Wachtelhund-ul este bun, spaniel-ul nu face două parale. În cea mai mare parte din Ardeal un câine special de aret, trebuie considerat drept un obiect de lux. Un pointer nu are ce căută acolo. În schimb vânătorul ardelean se

poate folosi destul de bine de câini germani, indiferent soiul lor, cari îl însoțesc la «pürsch», dar mai ales cari îi scotocesc în desiș, aporțează, și sunt dârzi față de răpitoare. Dar acest serviciu îl fac mult mai bine câinii scotocitori specialiști și cu incomparabil mai puțin dresaj.

Ajungând la dresaj, voi arată, de ce am zis mai sus că la stabilirea normelor noastre de prestață al unui câine, trebuie să ținem seamă de temperamentul nostru latin. Oricât de buni băieți am fi noi de altfel, trebuie să mărturisim, că nu suntem în general așa de flegmatici și de pacienți ca oamenii de rasă germanică. Aceasta este cauza, că deși la noi sunt foarte mulți vânători amatori de câini, totuș sunt foarte rari câinii dresați după normele spre ex. din Germania. Noi în general nu avem răbdarea să ne ocupăm multe săptămâni de zile în mod temeinic cu un câine, așa cum o cere Oberländer, Hegen-dorf și alții. Vânătorul român, ori este prea milos și își iubeste prea mult câinele, pentru a fi în stare să-l dresseze «par force», ori, dacă o face, se enervează prea ușor și trăgând câinelui «o sfântă de bătaie», îl strică pentru totdeauna. Despre aceasta m'am convins, mai ales de când vânez și eu în Vechiul Regat. Majoritatea vânătorilor de aici, nici nu «se adresează» cu alte cuvinte câinilor lor, decât cu «băețușul» tatii, sau «fetița tatii». Dacă pe străzile Bucureștilor se întâmplă ca un automobil să calce vre-o javră hoinară, numai decât se adună lumea, udă câinele cu apă, caută să-l salveze și se jalește, par'că s'ar fi întâmplat cine știe ce nenorocire și dacă ar putea să pună mână pe șoferul vinovat, l'ar bate cu siguranță. Hingherii nu pot umbla să prindă câinii, decât sub protecția unei cete de polițiști. Iar dacă te plimbi undeva cu un câine mai frumos vei întâlni mulți oameni, bărbați

ca și femei, cari nu pot trece pe lângă el, fără să-l mângăie. Ei bine, poți pretinde dela acești oameni să pună pe gâtul câinilor lor, zgarda de forță și să-i învețe să facă «Kriechübungen»? Niciodată!

Din această cauză, câinele german de utilitate multiplă, va rămâne pentru noi veșnic o «rara avis». Dar dacă este așa, noi nu avem nici un drept să forțăm vânătorul român să-și învețe câinii lui așa, cum o cer alți vânători din alte țări și cu alt temperament. *Atâta timp cât și noi vom aranja «Gebrachsprüfung» ținându-ne strict după normele germane, concursurile noastre nu vor fi făcute pentru selecționarea câinilor vânătorilor români și vor rămâne tot așa de puțin frecventate, ca și până acum.*

Vedeți, d-lor, aici caut eu diferența de vederi dintre d-nii Col. Iotta și ing. Andrei. Unul este partizanul dresajului în înțelesul «strict» al cuvântului (Andrei), în schimb celălalt se bazează mai mult pe calitățile înnăscute al câinilor săi. Discuția d-lor lor nu a fost o răfueală între pretinsele «școli» franceze și germane, ci opoziția caracterului specific românesc, contra influenței străine.

Nu-mi asum nici dreptul dar sunt și în relațiuni atât de amicale cu cei doi domni discutânți, că nici nu vreau, să fac pe arbitru între ei; iar cu părerile mele exprimate aici, cred că nu i-am supărat întru nimic, neavând nici cel puțin umbra unei asemenea intenții. Dar dacă îmi dau voie, îi rog atât pe d-lor, cât și pe ceilalți chinologi ai noștri să dea puțină atenție scrisului meu de față și lepădându-se de orice influență străină să contribuie la desvoltarea chinologiei și chinotehnicii noastre specifice *românești*, examinând cu îndulgență și fără partipris rasele de câini care pot fi utile pentru noi și la stabilizarea prestațelor, pe care le putem pretinde noi dela câinii noștri.

FERME PENTRU CREȘTEREA VULPILOR ARGINTII ÎN ROMÂNIA

de G. Lehrer

(URMARE)

F IIND DECI dovedită superioritatea blănurilor produse de sutele de ferme răspândite aproape pe tot globul în ținuturile favorabile, nu ne rămâne decât să vedem ce condițiuni necesită construirea unei ferme și modul cum se construște.

În primul rând, trebuie să știm care sunt condițiunile de temperatură, care convin desvoltării perfecte a blănurilor și apoi să vedem dacă putem obține această medie de temperatură și în țara noastră.

După cum am arătat mai sus, cele mai frumoase blănuri se obțin dela vulpile crescute pe insulele din Golful

făcut de fluviul Lorenzo. Reproduc mai jos tabloul Serviciului Meteorologic din Canada 1909, cu temperaturi medii pentru a vedea condițiunile de climă cele mai avantajoase.

	Ian.	Febr.	Iulie	Aug.	Temp. media pe an	
Charlottetown	-7,4°	-7,3°	18,7°	18,2°	5,6°	Ins. Pr. Edw.
St. John	-6,8°	-6,8°	15,2°	15,2°	4,3°	N. Brannsch.
Sydney	-5,5°	-5,5°	17,5°	17,5°	5,8°	Noua Scoție
St. John's	-4,3°	-4,3°	15,0°	15,2°	4,5°	N. Finlanda

Din acest tablou se pot vedea temperaturile medii din lunile cele mai friguroase cum și din cele mai călduroase ale anului, iar în ultima coloană, temperatura medie pe an în diferite ținuturi. Așadar temperatura medie anuală se poate socoti la $+5^{\circ}$.

Din tabloul următor vedem care este media celei mai ridicate temperaturi, care permite obținerea unei blăni de bună calitate:

	Temperatură medie				Temp. medie cea mai scăzută	
	Ian.	Febr.	Iulie	Media anuală	Ian.	Febr.
New-York	-1°	-1°	$+25^{\circ}$	$+11^{\circ}$	$-4,5^{\circ}$	$-4,5^{\circ}$

Putem să deducem deci că o medie de temperatură în Februarie de -1° este suficientă pentru a forma o blană bună. Și mai ales putem vedea care este temperatura minimă precum și cea maximă permisă pentru obținerea celui mai bun rezultat.

La noi în țară, cred că văile adânci din Carpați la o altitudine dela 4—500 m. în sus găsim temperatura medie cerută adică $+5^{\circ}$ și vom găsi sute de locuri unde temperatura medie anuală cea mai ridicată să nu întrecă $+11^{\circ}$. Deși în regiunea crescătoriilor Long-Island sunt temperaturi maxime de $+23^{\circ}$ în Iulie, produc totuși blănuri de cea mai bună calitate. În regiunile noastre muntoase însă, niciodată nu se va putea întâlni o temperatură atât de ridicată mai ales pe versantul de Vest al Carpaților și la o altitudine convenabilă. Am în față un tablou cu temperaturile și cotele diferitelor localități din Germania făcut în anul 1921 din care se poate vedea că există 29 localități excelente și 61 localități bune pentru creșterea vulpilor argintii. Cotele variază între 40 m. și 2964 m. altitudine. La Insteburg (Prusia) cu 40 m. alt. și $+6,7^{\circ}$ temp. medie, este un loc mai propice pentru creștere decât Zugspitze în Bavaria cu 2964 m. altitudine și $-5,2^{\circ}$ temperatură medie. Deaci se deduce în mod evident că regiunea Carpaților noștri formează (și anume în văile ferite de vânturi reci în timpul iernei și soare mult vara) cea mai convenabilă climă pentru vulpile argintii și cred că în privința climei, stăm în fruntea țărilor din Europa centrală.

Prin urmare, luându-ne grija climei propice creșterii, să vedem cum trebuie ales locul pe care se instalează ferma.

Condiția de căpetenie pe care trebuie s'o îndeplinească terenul pe care vrem să construim ferma, este uscăciunea. Un teren care ține umezeală este nesănătos, propice pentru dezvoltarea paraziților, deci foarte rău. Deasemenea terenurile unde apa se găsește aproape de suprafața pământului. Acest cusur însă se poate remedia prin drenaj. Terenul nisipos le convine vulpilor, pentru că le place să scormonească, atunci însă trebuie să luăm măsuri pentru a împiedeca evadarea lor prin galerii subterane (modul se va descrie mai jos). Un teren stâncos este bun, însă prezintă mari dificultăți la instalarea îngrădirilor. Alegerea locului pe o pantă este foarte ni-

merit însă trebuie să practicăm canaluri de scurgere pentru ca apa provenită din topirea zăpezilor și din ploii să nu curgă deacurmezișul instalațiilor, fiind prin aceasta ferma de umezeală. Deasemenea trebuie ferită ferma de șuvoaie de apă sau lavine.

În Canada, locul fermelor se alege pe versantul de sud al dealurilor, pe când în jurul New-Yorkului se evită expunerea la soare. La noi este, cred, cel mai nimerit să așezăm fermele pe versantul de est al muntelui. Deși soarele este foarte folositor igienei lor, trebuie să evităm totuși razele prea puternice, deoarece influențează desavantajos formarea și colorarea blăni.

Către nord, ferma trebuie adăpostită fie de o pădure, fie prin plantații dese făcute de noi. Cel mai bun lucru este să așezăm dela început ferma la marginea unei păduri, care însă trebuie să fie la o distanță convenabilă pentru a evita stricăciuni la îngrădiri prin căderea vreunui copac desrădăcinat de furtună. Plantația pe care o facem în lipsă de pădure, nu trebuie făcută cu pomi înalți tot pentru motivele de mai sus, iar printre copaci trebuie să plantați arbuști pentru a evita întroenirile de zăpadă și pe lângă aceasta, privirile curioșilor. Dacă este posibil, așezăm ferma de așa manieră, încât să nu poată fi atinsă de sgomotele din afară și să nu se poată apropia nimeni la o distanță de 50 metri.

În interiorul fermei este bine să se evite orice fel de plantație; 1. Pentru că se poate curăți mai ușor (scopuri de igienă); 2. Arbuștii degradează blana atunci când vulpea se strecoară pe sub ei; 3. Vulpile pline se cațără pe pomi de unde când sar jos se întâmplă să nască prematur; 4. Din cauza arborilor nu se poate supraveghea ferma din observator. Umbra necesară o dau mesele sau paturile ce se fac înăuntrul îngrădirii precum și cușca, care este așezată pe picioare, și unde îi place foarte mult vulpei să se așeze; dacă totuși am avea nevoie de umbră, o facem cu ajutorul unui foi de cort pe care le așezăm fie deasupra, fie pe o latură a îngrădirii, după nevoie.

În linii generale cam acestea ar fi condițiile care ar trebui să le avem în vedere la alegerea locului, a terenului pe care urmează să se așeze ferma. Să vedem cum trebuie să facem îngrădirile și construcțiile accesorii.

Suprafața de teren minimă necesară, se socotește la circa 30 m.² de fiecare vulpe. Cu cât spațiul este mai mare, cu atât este mai prielnică ei vulpei. În scopul acesta e bine ca îngrădirile să aibă forma dreptunghiulară, latura lungă putând să fie chiar peste 30 m. De obicei, pentru economie și manipulație mai ușoară, se construiesc îngrădiri de 5×5 m. sau rotunde cu un diametru de circa 10 m.

Se poate socoti deci 1 Ha. pentru 35 de îngrădiri duble, adică pentru mascul și femelă, prevăzute cu un canal de comunicație. Astfel că pentru o crescătorie de 40 perechi unități de prăsilă ne-ar fi suficientă o suprafață de 2 Ha., având în vedere și construirea îngrădirilor de izolare și țărcuri speciale de deparazitare, precum și pentru masculii care nu servesc la prăsilă. Mai trebuie ținută seama și de distanța dintre țărcuri, lățimea drumurilor, dar mai ales, distanța mare pe care trebuie s'o rezervăm

de jur împrejurul fermei, pentru a evita apropierea curioșilor și a feri ferma de sgomot. Dispoziția acestor îngrădiri trebuie de așa manieră făcută încât să faciliteze cât mai mult îngrijirea animalelor. Sunt mai multe sisteme, dintre care citez pe cele mai practice și anume dispoziția lor în

zată pentru a împiedeca vulpea să sape galerii pe unde ar putea să evadeze. Fixăm apoi la fiecare colț câte un stâlp de lemn de preferință brad, lung de ca. 4 m. iar dacă latura îngrădirii este mai lungă de 5 m. spre ex. se mai plantează încă un stâlp pe mijlocul laturei. Diametrul minim al stâlpului trebuie să fie 20 cm.

Înălțimea gardului de sârmă al cotețelor variază între 2,50 m.—și 4 m., după cantitatea de zăpadă ce cade în acea regiune și altitudine. Dacă terenul este tare (pietros) se poate renunța la șanțul de împrejmuire care se face îndeobște pe terenuri nisipoase și care se umple cu piatră după ce am așezat sârma împletită înăuntru, ci se ridică un strat de 10 cm. de pământ sau iarbă de jurîmprejurul îngrădirii pe o lățime de 1 m. Se căptușește cu sârmă împletită și se așează din nou pământul sau brazdele deasupra.

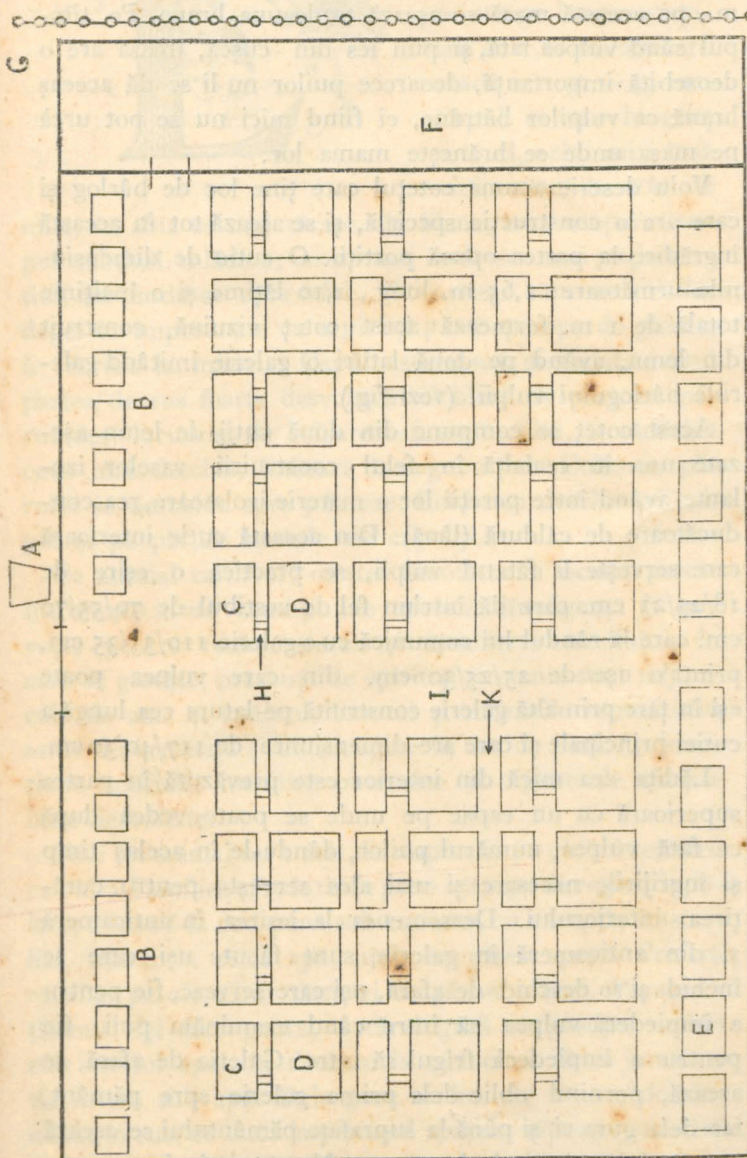
Dacă terenul este nisipos la o mare adâncime, atuncia putem căptuși întreaga suprafață a locului îngrădit, în acelaș fel, cu sârmă împletită. Să se știe însă că vulpea sapă galerii, de predilecție în colțuri sau pe lângă gard.

Grosimea sârmei din care se face împletitura va fi de 1,8 mm. iar latura pătrată a ochiului de sârmă de de 3 cm. Sârma împletită trebuie bine întinsă pe partea dinafară a stâlpilor. Acolo unde se împreună marginile colacului de sârmă împletită se bate o scândură, dar capetele sârmei să fie tot pe partea de dinafară a îngrădirii, astfel se evită stricăciuni la blana vulpii, care se știe, se cațără cu multă plăcere pe Sârma împletită în sus, servindu-se de ochiurile sârmei. Pentru a evita să iasă pe deasupra trebuie să așezăm pe marginea de sus a gardului, cam 50 cm. sârmă împletită care să formeze cu cadrul un unghiu drept spre interiorul cotețului. Dacă gardul nu se poate face destul de înalt, atunci trebuie învelit și pe deasupra complet cu sârmă împletită, lucru însă neuzitat în majoritatea fermelor. La fiecare din aceste îngrădiri trebuie practică o ușe, ridicată în partea de jos cam 20—40 cm. deasupra solului, pentru a evita curățirea zăpezii din timpul iernii, iar ușa să fie fiind destul de mare pentru a permite intrarea îngrijitorului. Ea trebuie prevăzută cu unul sau două zăvoare solide pentru ca vulpea să nu le poată deschide când se cațără.

Este, neapărat, greu de explicat forma și modul de construire în scris, iar pentru a publică schițele și planurile nu este destul loc în revistă, amatorii de detalii suntem rugați a se adresa «Uniunii».

Între îngrădirile individuale trebuie să fie un drum de trecere lat de 1—1.50 m. pentru a evita apropierea între animale, în scopul de a nu se mușcă sau sgâria. Între 2 cotețe trebuie să fie practicat un canal de trecere, care servește la împerechere. Când se apropie timpul de împerechere se dă drumul vulpoiului în cușca alăturată de cea a vulpei în călduri, la timpul potrivit deschidem porțița de comunicare dintre ele, dublând deci suprafața îngrădirii; lăsând accesul liber vulpoiului la vulpe sau invers.

Acelaș mod de construire se impune și la cuștile mai mici ale vulpoilor de prăsilă, iar la cele de izolare sau deparazitare se poate betonă pe jos pentru a putea mai bine curăți și desinfecțată.

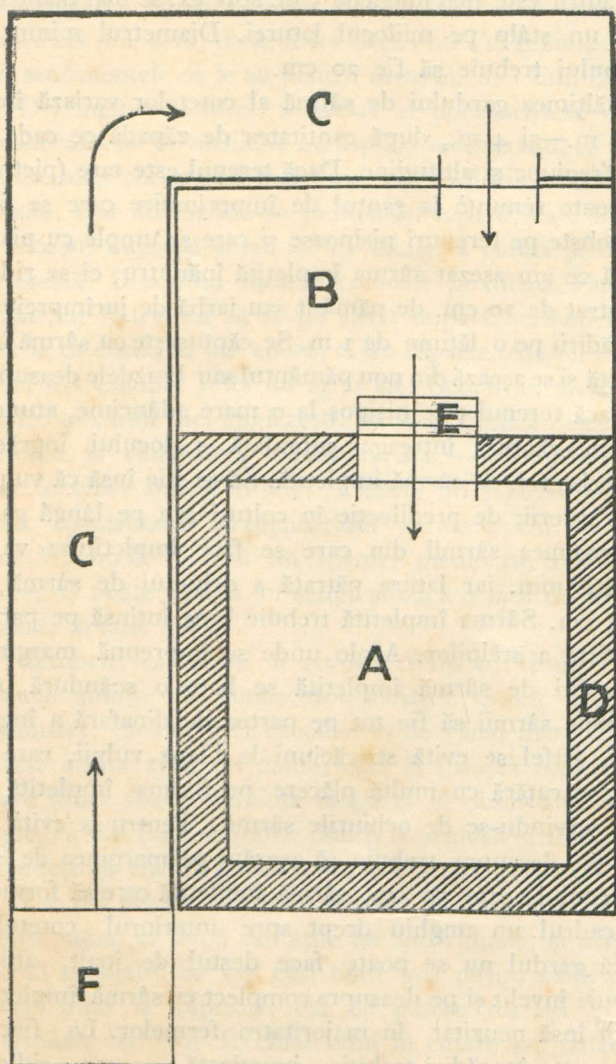
PLANUL INSTALAȚIEI UNEI FERME

- A) Observatorul și poarta
- B) Îngrădiri de izolare
- C) » » masculi
- D) » » femele
- E) » izolate de masculi
- F) Teren pentru mișcarea liberă a vulpilor
- G) Plantații
- H) Canalul de comunicație între îngrădirile duble
- I) Alea de serviciu
- J) Distanțe între despărțituri

cerc închis, centrul fiind liber, iar toate porțițele să se deschidă pe latura mai scurtă către centrul circonferinții. Sau îngrădiri așezate una lângă alta cu intervalele necesare formând un complex patrat sau dreptunghiular.

Îngrădirea individuală se construiește, fie din pari de lemn pe care se întinde sârmă împletită, fie că lemnul se înlocuiește prin stâlpi de fier care se fixează în beton. Înainte de a începe plantarea stâlpilor de susținere, se sapă un șanț dealungul laturilor care variază în adâncime (după teren), în care șanț se așează sârmă împletită galvanizată

Fiecare fermă trebuie să aibe un turn de supraveghere și un gard împrejmuitoare al complexului construit la fel cu îngrădirile individuale având aceeași înălțime, sau ceva

MODEL DE COTET

- A) Locul de împuiere
- B) Anticamera
- C) Galerii de eșire
- D) Izolament (pereții dubli)
- E) Scară pentru coborârea puilor
- F) Scândură de coborât pe pământ

mai înaltă. Observatorul este bine să fie prevăzut cu reflectoare mobile, de preferință electrice, pentru a evita mirosul acetilenei, etc.

În cuprinsul îngrădirilor individuale este de observat

înlăturarea asperităților stâncoase sau a triunchiurilor de arbori care tentează vulpea să-și facă viziună printre rădăcini, stricându-și blana și îngreunând măsurile de igienă.

La mijlocul fiecărei îngrădiri individuale se așează o masă pentru femele cu dimensiunile de $1,50 \times 0,80$ m. la masculi $0,80 \times 0,80$ m. înălțimea mesii va fi de $0,60$ m., pe această masă se așează totdeauna hrana. Pe timpul când vulpea fată, și puii ies din cușcă, masa are o deosebită importanță, deoarece puilor nu li se dă aceeași hrană ca vulpilor bătrâne, ei fiind mici nu se pot urca pe masa unde se hrănește mama lor.

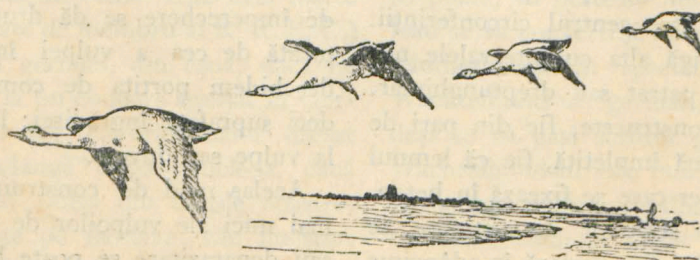
Voiu descrie acum cotețul care ține loc de bârlog și care are o construcție specială, și se așează tot în această îngrădire la partea opusă porțiții. O cutie de dimensiunile următoare: $1,65$ m. lung., $1,10$ lățime și o înălțime totală de 1 m. formează acest coteț viziună, construit din lemn, având pe două laturi o galerie imitând galeriile bârlogului vulpii. (vezi fig.).

Acest coteț se compune din două cutii de lemn așezate una în cealaltă în felul construirii vaselor izo-lante având între pereții lor o materie izolatoare, rea conducătoare de căldură (lână). Din această cutie interioară care servește la fătatul vulpii, se practică o eșire de $18/23/23$ cm. care dă într'un fel de vestibul de $70/55/70$ cm. care la rândul lui comunică cu o galerie $110/35/35$ cm. printr'o ușe de $25/25/30$ cm. din care vulpea poate eși în țarc prin altă galerie construită pe latura cea lungă a cutiei principale și care are dimensiunea de $117/40/30$ cm.

Lădița cea mică din interior este prevăzută în partea superioară cu un capac pe unde se poate vedea după ce fată vulpea, numărul puilor, dându-le în același timp și îngrijirile necesare și mai ales servește pentru curățirea interiorului. Deasemenea la ieșirea în anticameră și din anticameră în galerie, sunt făcute uși care se închid și se deschid de afară, uși care servesc, fie pentru a împiedeca vulpea să intre când examinăm puii, fie pentru a împiedeca frigul să intre. Galeria de afară, se așează, pornind oblic dela prima galerie spre pământ, iar dela gura ei și până la suprafața pământului se așează o scândură servind de punte. Nu mai insist asupra acestui capitol, deoarece cetitorul se poate documenta din schița alăturată.

Mai sunt și alte modele de cotețe, dar fiind mult mai desavantajoase ca cel descris mai sus, nu mă voi ocupa de ele.

(Va urma).

VIDRA, (LUTRA VULGARIS)

Prof. Dragoș Navrea, inspector de vânătoare

ESTE o mustelidă de apă, ce atinge lungimea totală de 1,20 m. din care coada are 40 — 43 cm. Capul ei este lunguț rotund, ochii mici însă vioi, urechile atât de

mici, că abia se mai zăresc din blana, care acopere trupul subțirel, mlădios; coada mai mult sau mai puțin turtită, subțindu-se spre vârf. Picioarele-i sunt scurte, iar degetele împreunate cu o pieleță până aproape de ghiare, îi servesc la înotat. Capul este scurt și turtit, având partea de sus foarte dezvoltată. O blană de preț, cu părul des, lucios și de culoare cafenie închisă, la rădăcina ceva mai deschis, îmbracă întreg corpul. Culoarea părului se deschide spre pânțece, fiind mai deschis pe sub gât și pe părțile laterale ale capului.

Ca animal carnivor, meșter înotător și iscusit pescar întrunește toate condițiunile speciei: inteligența îi servește pentru recunoașterea și aprecierea mediului, în care se găsește, prezența de spirit și șiretenia sunt mijloacele de atac și apărare, înotul și mișcărilor repezi sunt arme de urmărire și de retragere în caz de pericol, dentițiune specială, membre puternice și organe de simțire bine dezvoltate.

Nici un animal nu e atât de răspândit pe globul terestru ca vidra. Familia ei se întinde până aproape de regiunile polare, trecând în sud până sub equator, cu excepția Australiei, trăind în orice apă, unde se găsesc pești. Preferă râurile, pe ale căror țărmuri se găsesc arbori. Pe aceste țărmuri își face gaura, a cărei gură se găsește uneori sub nivelul apei, în deobște la adâncime de o jumătate de metru sub apă. Dela gură se întinde un coridor înclinat în sus, ce duce la culcușul spațios, căptușit cu iarbă. Culcușul propriu zis este prevăzut cu un canal strâmt, ce iese spre partea superioară a țărmului, având menirea să primenească aerul. La alegerea găurilor se folosește de obicei de scobiturile făcute de apă, pe cari apoi le lărgește și adâncește, scurmând pământul cu ghiare'e și rupând rădăcinile cu ajutorul dinților. Uneori se instalează în găurile părăsite de vulpi și bursuci, dacă acestea nu sunt prea departe de apă. Ea nu are numai un singur adăpost ci preferă să-și aleagă mai multe, pentru a le putea schimba, dacă într'un loc ar fi neliniștită. În caz de inundație, care i-ar umple gaura cu apă, se refugiază prin scorburile arborilor din apropiere. Deși se ține mai ales în apele mai mari, totuși terenul său de vânătoare este în apele mai mici și repezi și în vaduri bogate în pește.

Modul de viață, ce duce acest animal nu este lipsit de interes. Viața, mișcărilor, felul de a fi pe uscat și în apă, felul de a-și agonisi hrana, precum și aptitudinile inteligenței sale sunt pline de curiozitate. Când se găsește pe uscat, se vede cât de colo, că e un animal de apă: are mersul târît, asemănător unui șarpe, pe zăpadă și

ghiață alunecă ușor pe distanțe mari, ajutându-se mult de coada puternică. Mișcărilor le face cu repeziciune, dovedind abilitate în întoarceri; se poate ridică în două labe, stând minute întregi în această poziție. Folosindu-se de ghiarele ei puternice, în caz de nevoie, se urcă ușor pe arborii cu trunchiul mai înclinat.

În apă se mișcă cu totul altfel. Forma corpului îi înlesnește scufundarea și înotul: trupul lungăreț, ca de șarpe, picioarele scurte, transformate în vâsle puternice, coada lungă întrebuintând-o drept cârmă și blana lucioasă întrunesc toate condițiunile pentru a putea despica valurile și a alunecă prin apă cu multă ușurință. Știe să înoate în orice poziție și în orice direcție a apei, într'un fel, ce merită toată admirațiunea. Se asvârle cu voluptate în apă, aruncându-se din nou cu capul în jos în ținută elegantă. Iese repede pe uscat, căutând liniștită cu capul în vânt, spre a se convinge, dacă nu este observată de vre-un inamic. Locul pe unde înoată sub apă se recunoaște după beșicuțele de aer, ce ies la suprafață. În timpul iernii caută spărturile din ghiață, prin cari se scoboară sub apă, știind să se întoarcă în acelaș loc, pentru a lua aer. E destul, ca ghiața să aibă o gaură atât de mare numai, ca să-și poată vârî nasul pentru a respira.

Simțurile îi sunt dezvoltate: vede, aude și miroase bine. Simte pe om sau pe câine la distanțe de mai multe sute de metrii, din care cauză vânătorii nu se pot apropia de ea. Față de dușmani este timidă, dar precaută și mai ales vicelană. Astfel poți sta uneori să o pânđești zile întregi, fără a o putea vede. De obicei iese din culcuș după apusul soarelui, când începe vânătoarea de pești, înotând chiar noaptea întreagă, mai ales în nopțile cu lună plină, mergând la distanțe mari și cutreerând nu numai râul, în care se ține, ci și afluenții acestuia.

Pe uscat iese cam prin aceleași locuri și urmele lăsate indică vânătorului locul, unde trebuie să așeze cursa. Ii place mult să se tăvălească prin nisip, în bătaia soarelui, sau să se culce pe bolovanii încălziți de soare, și atunci vânătorul se poate apropia mai ușor de ea.

Ceeace este vulpea și râsul pentru uscat, este vidra pentru apă. În apele joase, alungă peștii în apa adunată în afundături, pentru a-i prinde mai ușor; sau îi alungă plesnind apa cu coada, cu multă gălăgie, prin găurile de pe țărm sau pe sub pietre, unde îi pot cădea mai ușor în ghiare. În apele adânci urmărește vânatul de jos în sus și repezindu-se la pești îi prinde de burtă. Uneori stă la pândă pe țărm, pe bolovani sau pe trunchiurile arborilor și zărind prada de departe se aruncă în apă și o urmărește, până când trebuie să cedeze. Peștii cei mici sunt savurați numai decât, fără ca vidra să iasă din apă; pe cei mari îi aduce la țărm și iese cu ei pe uscat, mâncând mai ales spinarea peștelui, iar resturile rămase dovedesc prezența vidrei în partea locului. E lacomă fără margini, ba dela o vreme distruge, omorând

pești cu sutele numai de dragul poftei de vânatoare, lăsând prada neconsumată.

Dar nu numai pentru pești este vidra păgubitoare. Acelaș dușman mare este ea și pentru vânatul de apă și în special pentru rațele sălbatice, cărora le strică cuiburile, le distruge ouăle și le decimează prin vânarea lor în fel și chip.

Imperecherea are loc în luna Februarie sau începutul lui Martie. Nouă săptămâni după aceea, de obicei în Maiu, femeiușca leapădă 2—4 pui orbi, pe cari îi adăpostește sub pomi sau printre rădăcinile arborilor, în loc uscat. După nouăzeci de zile, puii deschid ochii iar după opt săptămâni mama le dă primele instrucțiuni în scopul îndeletnicirii de a prinde pește, stând încă o jumătate de an sub îngrijirea ei. Deși face atâtea ravagii printre pești, necruțând nici măcar cuiburile pasărilor și nici pasările de casă, vidra are un suflet bun pentru puii săi, față de care este o mamă bună, apărându-i față de cei mai aprigi dușmani. Deabea în anul al treilea devin puii maturi și apti pentru reproducție.

Puii de vidră, hrăniți cu pâine și lapte se îmblânzesc ușor, îndeletnicire, în care excelează cu deosebire Chinezii. Vidra îmblânzită și dresată se poate utiliza în scopul prinderii și aportării peștelui, fiind în acelaș timp un animal drăguț și plăcut. Se împrietenește repede și urmează pe stăpân întocmai ca și câinele.

Brehm descrie dresajul, ce se face vidrei pentru a fi întrebuințată nu numai la prinderea peștelui, dar și la aportarea vânatului din apă. Dresajul începe prin aportarea din apă a unui pește artificial făcut din piele, urmând aportarea unui pește natural mort, aruncat într'un bazin, bine înțeles, fără ca mai înainte să-i fi fost permis să mănânce vreodată carne de pește. Apoi prinderea și aportarea unui pește viu din bazin și în fine repetarea acestui exercițiu afară în apă curgătoare.

Din cauza blânnii prețioase și din cauza pagubelor, ce cauzează pescuitului, vidra este vânată cu predilecție, deși nu este tocmai ușor a o răpune, din cauza simțurilor ei dezvoltate, precum și din cauza vicleniei și agerimii, prin care se caracterizează. După legile mai vechi distrugerea vidrei, cădea în sarcina pescarului și numai mai târziu trece aceasta în domeniul vânătorei.

Vânarea vidrei se practică în multe feluri. Astfel se poate vâna la pândă, în locurile cunoscute ca fiind întrebuințate de vidră ca trecători din apă pe uscat, cu deosebire în nopțile cu lună plină și când pământul e acoperit cu zăpadă, pentru ca vânatul să se poată zări mai bine. Mai eficace este pândă făcută din gropile săpate în pământ și mascate potrivit, pentruca vânătorul să nu fie zărit. Dar se cere îndoită precauțiune, atențiune și o bună porțiune de răbdare, mai ales în nopțile reci de iarnă, căci pot trece nopți dearândul, fără ca vidra să se arăte. Ea umblă pe uscat încet, fără a face cel mai mic șgomot. Numai în apă e mai gălăgioasă și în nopțile liniștite de iarnă se trădează printr'un fel de fluierat și răsuflăt pe nas, ce se aude de departe, precum și prin vâjăitul gălăgios, cu care se năpustește să scoată peștii de prin unghere, pentru a-i pune pe fugă. Dacă vânătorul ajunge să tragă în prada așteptată, să tragă repede și pe cât se

poate la cap, pentru ca vidra să rămână pe loc, înainte de a se putea salvă în apă sau în gaura sa.

Interesantă este vânarea vidrei cu ajutorul câinilor, metodă uzitată mult în Anglia și Germania, cu deosebire în ultima treime a secolului trecut. Pentru aceasta se întrebuințează câini anume dresați, cari au proprietatea câinilor de apă, combinată cu cea a bazeșilor, iuți și ținând urma cu gura ca și copoii. Dacă într'un loc se constată prezența unei vidre, fiecare colțișor este căutat cu ceata de câini, ce silesc vidra să sară din gaură. În caz că iese pe uscat, este urmărită și prinsă de câini. Dacă rămâne în apă nu are liniște, până nu este găsită din nou. Vânătorul trebuie să se țină prin preajma câinilor, pentru a fi gata în orice moment. Pentru omorirea ei, se întrebuințează o lance specială asemenea unei furculițe cu vârful înțoarse, care uneori trebuie asvârlită cu precizie după vidră, când aceasta caută să scape cu fuga. Lancea se întrebuințează în apele adânci, unde arma de foc nu mai poate avea efectul dorit.

Amuzantă, deși din punct de vedere vânătorec, prea puțin interesantă, este prinderea vidrei cu plasa. Pentru aceasta se întrebuințează două plăși egale, lungi de 4—5 metri și late de 2—3 metri, având pe fiecare latură margini tot de plasă, late de 2—3 metri. Marginile se pot strânge prin tragerea unei sfori, transformând plasa într'un fel de sac. Cu ajutorul acestor plăși se închide o porțiune a apei, unde se crede a fi vidra, iar câinii și oamenii, înarmați cu prăjini lungi scormonesc toate locurile, unde ea s'ar fi putut ascunde. Pusă pe fugă trece înspre plasă, care prin tragerea sforii este închisă și vidra, prinsă în sac, se scoate la mal, pentru a fi omorâtă înainte de a spinteca țesutul destul de gros al plasei.

În regiunile bogate în pește și deci în vidre, vânătoreea se exercită și cu arma de foc, în care scop se întrebuințează câinii pentru alungarea vidrei din culcuș. În caz, că vidra nu părăsește gaura, se introduce în culcușul ei un basset puternic, care după un timp oarecare silește pe vidră să iasă și să sară în apă. Vânătorii gata înarmați, așezați pe ambele maluri ale râului, urmăresc refugiul vidrei, ceea ce se vede după beșicile de aer, ce ies la suprafață. Momentul de a trage cu arma, este când vidra se ridică la suprafață, ridicând capul din apă pentru a respira.

Cea mai simplă metodă de a nimici acest tâlhar al apelor, este prinderea lui cu cursa. Cursa se așează de obicei sub nivelul apei, la locurile pe unde vidra obișnuiește să iasă și să intre în apă, pe sub poduri, diguri, pe cari le cercetează cu predilecție. Cursele așezate în aceste locuri, cam la o adâncime de 30 cm. sub apă, ne asigură un rezultat mai bun, decât dacă ar fi așezate pe uscat, unde vidra umblă cu mai multă precauțiune. Cursa legată cu un lanț lung și puternic se așează simplu sub apă ne mai fiind nevoie de a o mască, în cazul când fierul ei nu strălucește. Dacă se prinde în cursă, caută să scape și după ce obosește în svârcoliri, se liniștește înneccându-se și căzând la fund sub greutatea cursei. În caz că, cursa trebuie așezată pe uscat, înainte de a fi aranjată se sapă o groapă tocmai de mărimea cursei, ce intenționăm a așeză. Groapa se acopere cu mușchiu sau iarbă și se lasă

astfel câteva zile, pentruca vidra să se obișnuiască cu acest lucru nou. Numai după aceea, se pune cursa la locul pregătit, îndreptând arcul ei spre ieșirea la uscat și mascând-o cu mușchiu. Dacă locul, unde se așează este nisipos, cursa băgată puțin în pământ se acoperă cu nisip. În orice caz lanțul ei trebuie mășcat prin îngroșarea lui în pământ.

Pentru ca cursa să-și piardă mirosul, se obișnuiește, ca înainte de a fi așezată, să fie arsă în foc și se recomandă ca după aceea să nu se mai atingă, decât cu mâinile îmbibate în untură de pește. Altfel s'ar putea întâmpla, ca vidra să treacă prin partea locului, înainte de a-și pierde cursa mirosul străin, ceea ce ar face îndepărtarea vidrei de acel loc.

Cele mai potrivite locuri de a așeza cursa pe uscat sunt acelea, pe cari ea le-a ales pentru a-și face siesta și trecerea dintr'un loc în altul, locuri pe cari le putem recunoaște, după urmele lăsate acolo. Potrivite, sunt penin-

sulele formate din cotiturile râului, peste cari trece pentru a scurtă drumul, ca să iasă în calea peștilor alungați de ea; bune sunt locurile, cari după resturile peștelui consumat ne dovedesc, că vidra le preferă pentru a-și lua masa zilnică, dar mai potrivite par a fi locurile, pe cari le întrebuițează ca latrină, dat fiind faptul, că ea este învățată a ține curățenie și a ieși întotdeauna în același loc, cercetat și de alte vidre.

Vidra poate fi vânată în orice anotimp. Blana-i este bună întotdeauna, deasemenea și carnea ei, având gust de pește. Astfel pentru vânător împușcarea sau prinderea vidrei are o dublă însemnătate: mai întâiu trofeul și apoi mulțumirea, că a distrus pe cel mai aprig dușman al pescarilor.

BIBLIOGRAFIE:

Dr. A. BERGER: Die Jagd aller Völker im Wandel der Zeit. Ed. Parey-Berlin, 1928.
BREHMS TIERLEBEN.
Prof. SIMIONESCU-BĂDĂRĂU: Zoologie.

PULBEREA DE VÂNAT LA REGII

de Mihail Bejenaru, Dorohoi

SENTRU distribuirea pulberii de vânat, vânătorilor, direcțiunea R. M. S. a hotărât ca aceasta să fie dată regiilor. Citind ordonanța sus zisei direcțiuni, în localul unui debit, (regie) care promise pulbere pentru distribuire, am rămas surprins.

Ordonanța sună așa: fiecare vânător, va avea drept de a ridica lunar, câte o cantitate de 600 gr. pulbere». Observați bine șase sute grame pulbere. Prin urmare, în 9 luni de zile (timp în care un vânător din părțile noastre ar vâna) orice vânător va lua 5 kgr. și 400 gr. pulbere. Costul à 600 gr. pulbere e 180 lei, sumă pe care orice vânător, lipsit, o poate plăti, Așadar în mod indirect, i se ridică Inspectorului de vânat dreptul de control, care prin «viza» ce o puneă pe fiecare permis de vânat pentru o anumită cantitate de pulbere, necesară — după aprecierea sa, fiecăruia dintre vânători. Astăzi când ai dreptul la așa multă pulbere (drept dat de dir. R. M. S.) nu mai ai nevoie de inspector de vânat — să te mai întrebe ce faci cu atâta pulbere. Ei bine domnilor vânători, cel mai mare avantaj din această ordonanță, o are țăranul vânător, care va ridica fantastica, cantitate de 5 kgr. și 400 grame pulbere. Țăranul vânător, incorigibilul braconier, din această cantitate de pul-

bere, va da și lui — Ghiorghe Asoltanei, să poată sta și el la pândă, într'o seară măcar, în curechiștea lui Nicu Capalb, unde vin iepurii ca albinele — că-i păcat să nu guste și el o bucățică de carne — că, tare-i pofticioasă femeia sa. Dacă s'ar sfârși aici povestea, încă ar fi bine, dar nu. Perciunatul cu cartușe din colț, aflând că Gheorghe are de luat 5 kgr. și 400 gr. pulbere, l-a rugat să-i vândă din el măcar 5 kgr. — «că dumnita Code Ghiorghe tragi numai la pândă și acolo nu strici foc multe, așa ca dija 400 grame de praf ai berechet». Badea al nostru, pentru 100 lei câștig, îi dă. Iată-l pe perciunat depozitar clandestin de pulbere, propagandist al braconajului.

Cât câștigă el la această pulbere, nu e nevoie de mult calcul, e deajuns că acum 2 ani eram de față, când un țăran a plătit 1 leu gramul.

Iată prin urmare răul. Țăranul vânător, nu trebuie să aibă dreptul decât la 400 grame pulbere, cantitate, ce am avut de atâtea ori ocazia să o verific. Ne-au văduvit câmpurile cu câinii lor hoinari, cu copiii lor nedisciplinați, și cu cunoscuta lor aviditate de a nu lăsa, atunci când au ocazia să prindă un iepure. Dorim pentru aceasta, ca d-nii inspectorii de vânat să-și recapete postul cuvenit răpit prin sus zisa ordonanță. Numai așa vom putea duce la bun sfârșit o operă așa de grea, făcută cu mari sacrificii din partea vânătorilor noștri. Vom veghea neadormiți la tezaurul de bogății ale acestei țări scumpe nouă dar cerem ca legile ei să fie cu noi — cu cei drepți.

DARE DE SEAMĂ

ASUPRA EXPOZIȚII DE CĂINI A. S. I. R. DIN 19—21 MAI 1929, LA BUCUREȘTI

de Doui Cinofili

(U R M A R E)

PUDLUL PITIC ZIS LOULOU

Poupée Havanais, al d-nei Alice Boissier, foarte bine. Pr. II.
Boulette a d-nei Zoe Romașcu, foarte bine. Pr. II/B. Joujou, excelent. Pr. I/B. Poupée II excelent. Pr. I/B. Bombonica. Pr. III.
Titza Pr. IV.

BULLDOG FRANCEZ

Jack al d-nei Mimi Bilciurescu, foarte bine. Pr. II.
«Cat. 77. Jicki al d-nei Theodora Geisa. Ped. Câine captivant în dimensiuni și conformație. Quadratură excelentă, torace de invidiat, ochi foarte vioi și bogați în pigment, urechile cum nu se poate mai bine plantate, mai ales că desenul fericit al capului le reliefează. Foarte bine echilibrat, stă pe mult teren, are spatele scurt și coada în tirebouchon bine plantată. I-ași dori oase nițel mai groase și în special glesne mai solide. E un câine frumos care s'a validat bine și în reproducție și e regretabil că nu are consoartă adecvată. Ne face plăcere să-i acordăm calificarea: «Excelent».

Clasificat Pr. I.

Jicki II al d-lui Lazăr Leist, foarte bine. Pr. III.

Frincă a d-lui Lazăr Leist, bine, mențiune.

PINCI MĂTĂSOȘI (Maltezi)

Inscriși 7. Prezenți 4.

Pireck al d-nei Căp. Piersiceanu. Pr. I.

Nelo al d-nei Elena I. Fotino. Pr. II.

Bijou al d-nei Ica Stroe. Pr. III.

Puffi Cioran al d-nei I. Cioran. Mențiune.

PINCI PITICI

«Cat. No. 102. Zuție, propr. d-na Victoria Naumescu, București. Câine ce se prezintă admirabil, atât ca structură și formă cât și ca temperament. Coloarea neagră-brună. Calificarea: «Excelentă».

Clasificată: Pr. I.

CHOW-CHOW

«Cat. No. 108. Boudha, nasc. Paris, 18.IV.926. Ped. 36.177. Părinți: Stah-Joug—Ki-Mi. Cresc. Abel Gaulin, propr. d-na Maior Al. Rioșeanu. Intrunește cu prisosință și fără defect caracteristicele. Calificat: «Excelent».

Clasificat: Pr. I.

DOBERMAN

«Cat. No. 104. Lila cresc. Baudy, propr. d-na Elena Oteteleșeanu. Conformația capului nu îndeajuns de tipică, gât foarte bine, restul corpului foarte bine, culoarea bine. Calificat foarte bine».

«Cat. No. 105. Joli propr. d-na Sophie Sachellaride. Nedesvoltat. Conformația netip».

BOXERI GERMANI

Prezenți 5 sub diferite numiri greșite: Mops, Mox, Buldog englez.

«Cat. No. 101. Jack, Dempsei-Topsy, propr. Căp. G. Alexiu. Capul proporționat cu mască neagră împrejurul botului, nasul bine dublu, părul tigrat, spatele drept, gâtul foarte muscular. Calificat: «Excelent».

Clasificat: Pr. I.

Țica, propr. d-na Celestine Sallanek, Pr. II.

Gaby propr. D. Jean Popescu. Pr. III.

CHIN JAPONEZ

«No. 110. Pinica, necorespunzătoare».

«No. 113. Dixi, câine foarte frumos și tipic. Excelent».

«No. 114 Țupi, aspect caracteristic și corect. Excelent».

FOXTERIERI CU PĂR SĂRMOS

Căini:

Arbitru: Ciaclan

«Cat. No. 120. «Jicky» fără pedigree imatriculată, nasc. 24.II.1928. (Max Forester-ex Daisy) prăs. propr. Christian Tell, București. Câine prea înalt cu talia 40 cm., aspect laș, urechile în vânt (dalie), lungimea capului 15 cm. lățime 9, structură osoasă prea ușoară. Nu întrunește condițiile prevăzute de Standard, «überbaut».

«Cat. No. 121, nu mi-a fost prezentat.

«Cat. No. 123 «Diki», nasc. 1928, afirmative importat din Anglia și cu pedigree, dar neimatriculată la noi în țară, propr. d-l N. Butculescu, București. Talia 38 cm., capul 15 lung, 9 cm. lat. Exterior bine, dar se prezintă fără vlagă. Urechi foarte bune, dar rău în păr. Calificarea: Bine».

Clasificarea: Pr. I.

«Cat. No. 124. «Boby» nasc. Iunie 1927 importat, dar catalogu nu dă nici o indicație asupra pedigreeului; propr. Pogmar Latze, București».

«Cat. No. 124. Câine cu o talie de 43 cm., deci cu totul «überbaut», înălțimea maximă admisă de Standard fiind 39,37 cm. astfel că acest câine nu întrunește caracterele de rasă».

«Cat. No. 126. «Champ. 1925—26. Betyar Bandi Hubertus II». Matr. Rom. al Căinilor (Mrc.) «C» 162, nasc. 124. Mai (B. Bandi Hubertus I ex Champ. viz. My dear Vesta), prăs. Dr. Graur, Arad, propr. Lt.-Col. Bozac. Câine invalid de picioarele anterioare, (articulația carpeliană resfrântă), ceea ce denotă prea mare întrebuițare prin vizuini. Are mult temperament și se menține bine echilibrat cu o cadratură bună. Talia 37 cm., capul 16/9 cm. Calificarea: Foarte bine».

Clasificarea: Pr. II.

«Cat. No. 131. «Dura Hubertus, M. R. C. «C» 297», nasc. 1928, (Temes Betyar ex Express Nani Hubertus), prăs. Dr. Graur, Arad, propr. Căp. Călugăru, Cluj. Cățelușă încă în dezvoltare, cu părul deschis și cu o ținută necorectă a urechilor. Calificare: Mențiune».

Clasificarea: Pr. III.

FOXTERIERI CU PĂR NETED

Căini:

Arbitru: Ciaclan

«Cat. No. 137. «Derby 1928 Pizok Hubertus, M.R.C. «C» 255», nasc. 7.VII.927 (Smoothhaired Don John ex-Express Nani Hubertus) prăs. Dr. Graur, propr. Căp. E. Călugăru, Cluj. Câine de un temperament extraordinar, bine legat și echilibrat, urechi excelent plantate, dar capul cam dur. Talia 37,5 cm., capul 18,5/9.5. Oase foarte puternice. Calificarea: Foarte bine».

Clasificarea: Pr. I.

«Cat. No. 138. «Billy-Boy», nasc. Aprilie, 1927 (Max Forester ex-Iutzy) prăs. Dr. Fessler, propr. M. Gebauer, București. Câine foarte vioi, dar rău curtat. Aparține unui tip vechiu, peste care s'a trecut de mult în chinotehnia acestei rase. Calificarea: Mențiune».

Clasificarea: Pr. III.

«Cat. No. 139. «Smoothhaired Babby Peggy, M.R.C. «C» 167», nasc. 1925. (Harry-ex Béby of Cicador) prăs. Kovach, propr. Căpt. Călugăru, Cluj. Cățelușă foarte bine zidită, bine echilibrată și pătrată. Labe foarte frumoase, torace admirabil, ar putea fi nițel mai tare în oase și i-aș dori un cap mai îngust. Calificarea: Foarte bine».

Clasificarea: Pr. II/A.

«Cat. No. 140. «Treilabe Hubertus» M.R.C. «C» 222, soră de cuib cu cel dela No. 137, propr. Căp. E. Călugăru. Cățea invalidă (un picior lipsă) în urma unui accident, dar cu toate acestea are foarte multă mobilitate și temperament, mișcându-se tot atât de sigur, ca pe patru picioare. Cap foarte frumos și foarte nobil, labelle mai puțin frumoase, iar părul îl are nițel deschis. Calificarea: Foarte bine».

Clasificarea: Pr. II/B.

«Cat. No. 141. «Jack», fără pedigree, datele individuale lipsesc din catalog. Câine cu capul scurt, urechile necorecte, fără a avea tipul de terrier, iar proprietarul său mai adaugă, că este născut cu coada ciungă, ceea ce descalifică cu atât mai mult.

AIREDALE-TERRIER

Arbitru: Ciaclan

«Cat. No. 122. «Flipsi», născ. Iulie, 1928, importat din Irlanda dar nu se indică, dacă are sau nu pedigree, nici părinții. In M.R.C. nu este înmatriculat. Propr. d-ra Consuela Tichy, București. Câine în desvoltare, urechile și trenul posterior lax, părul încârlonțat. Fiind încă tânără promite a deveni bun. Calificarea: Bine».

Clasificarea: Pr. II/B.

«Cat. No. 132. «Pussy», fără pedigree înmatriculat, născ. 1928, (Beaver, ex Nelly), prăs. d-na Rioșanu, propr. d-l Maior Rioșanu, București. Cățea în desvoltare cu un cap nobil și caracteristic, structură osoasă bună și bine legată, mai ales că e încă în desvoltare, fiind tânără. Părul corect, deși în prezent nu e tocmai în păr. (il schimbă). Pentru încurajarea prăsilei: Calificarea: Foarte bine».

Clasificarea: Pr. II/A.

SEALYHAM-TERRIER

Arbitru: Călugăru

«Cat. No. 143. «Beggar-Soda», cu pedigree, dar neînmatriculat în țară, născ. 1926, Iunie, Paris (Romestall Dido -ex Irrenann Faist) prăs. Br. de Neufelize, propr. d-na Mariette Madiano, București. Câine mult peste măsura admisă, cu corp proporționat ce e drept, dar prea dur. Capul îl găsesc prea larg, părul prea moale și încârlonțat (sburlit). Pentru încurajare: Calificarea: Bine».

Clasificarea: Pr. II.

SPANIELI PITICI

(Inscriși în catalog greșit «Pekinois»). Arbitru: Ciaclan

«Cat. No. 145. «Chin-Chin Two of Alderbourne», cu pedigree, dar neînmatriculat în țară. Născ. 24.IX.1928, la Cannes, propr. d-ma Lya Romașcu, București. Un exemplar excelent din varietatea «Prince-Charles», cap nobil și expresiv, blană admirabilă. Calificarea: Excelent.

Clasificarea: Pr. I.

«Cat. No. 146. «Van-Von du Waldennuechh». In catalog este arătat ca având pedigree, dar lipsesc toate datele, doar proprietarul este arătat, d-l Nedelea I. Tot varietate «Prince-Charles», care nu întrunește însă caracterele rasei, fiind foarte prognat. Juriul i-a atribuit totuș Premiul III».

«Cat. No. 147. «Pei-Fou», cu pedigree, dar neînmatriculat în țară, născ. 15 Maiu 1926, (părinți?) propr. d-na Constanța Antonescu Fortunato. Un «Ruby» care se prezintă în condițiuni admirabile, dar de o culoare nițel deschisă. Este și el puțin prognat și are limba pe jumătate atrofiată, ceea ce se întâmplă din nenorocire destul de frecvent la aceste rase. Totuș i-am acordat calificarea: Excelent».

Clasificarea: Pr. II.

GRIFFON PITIC (Varietatea «de Bruxelles»)

Arbitru: Ciaclan

«Cat. No. 117. «Dudulu». Lipsesc toate datele asupra lui, ne fiind înscris în catalog. Conformație anatomică bună, cu urechi necupate, ceea ce constituie o greșeală, dar are în special haina

defectuoasă, având pete albe, cari de fapt descalifică. Cum însă este unicul ce a fost prezentat la expoziție, îi acord pentru încurajare calificarea: Bine».

Clasificarea: Pr. II.

CĂINI CIOBĂNEȘTI

«Cat. No. 150. «Ciobanu». Cresc. d-l Vintilă Brătianu. Propr. d-na V. Vineș. Deși a luat pr. I la exp. 1928 ca românesc, îl identifică ca un câine de oi francez «de la Brie».

«Intrunește aproape în întregime caracterele acelei rase în special conformația capului, sprâncenele și mustățile. Oarecari deosebiri față de tip: spinarea și quadratura totală scurtă părul tinde a se încreți. Calificarea: Foarte bine».

I s'a dat pr. I în clasă specială.

«Cat. No. 151. «Leu» al d-lui Inginer Stein. Desigur din neștiință a fost prezentat cu părul tuns în jumătatea post. a corpului. Câine puternic, bine legat, haina gris spicată cu negru ca și cea spirată cu roșu murdar, este cea naturală (mimetism) și primitivă a câinelui străvechiu din regiunile carpatine. Capul foarte bine (fruntea plată, foarte largă între urechi, botul deși puternic se subțiază, buzele foarte strânse). Urechile bine, tari, în triunghi cu laturi egale, rotunjite puțin la vârf, se depărtează în lături una de alta. Quadratura bună, trenul anterior foarte puternic cu greabăn ridicat. Părul mare și hirsut deși nu aspru la pipăit, caracteristic având știm (souspoil) abundent. Talia 63 cm. Neîncrezător și rău cu străinii. Mai există astfel de câini în regiunile muntoase ca păzitori de oi și de curte. Am văzut întrebunțați și la goana mistreților și urșilor în munții Muscelului, foarte buni urmăritori și agresivi. Fiind în general nomazi cu turmele de oi s'au încrucișat și rasa a degenerat. E de dorit să înmulțim cât putem pe cei tipici. Calificarea: Foarte bine».

A fost clasificat: Pr. I.

CONCURSUL PENTRU CĂINII DE POLIȚIE

Arbitru: Ciaclan

Au participat în total patru concurenți, veniți anume pentru acest scop dela Timișoara sub conducerea secretarului clubului local, d-l Révész. Condițiile de teren n'au permis propriu zis o executare severă a programului probelor ce trebuiesc trecute cu asemenea ocaziune, căci asemenea «examene» se fac afară pe câmp. Ori cu această ocaziune nu au fost prevăzute nici mijloacele de transport, nici terenul necesar pentru aceasta, nici timpul necesar arbitrilor pentru a se edifica asupra calităților și gradul de pregătire a câinilor concurenți, — arbitrul trebuind să arbitreze în același timp și pentru exterior, alte rase. Probele pe teren s'au executat printre automobile și pietoni, pe străzi laterale și locurile virane din apropiere.

Iată mai jos rezultatul acestui concurs:

A. EXERCITII DE DISCIPLINĂ

Notele obținute de câinii concurenți

Exercițiile: Insoțire la lesă: «Nero» nota 4 (fb); «Ali» nota 4 (fb); «Ripp» nota 4; «Hexe» nota 2.

Liber la picior: «Nero» nota 4 (fb); «Ali» nota 4; «Ripp» nota 3; «Hexe» nota 2.

Comportare la foc de armă: «Nero» nota 3 (fb); «Ali» nota 3 (fb); «Ripp» nota 4; «Hexe» nota —.

Lătrat la comandă: «Nero» nota 4 (fb); «Ali» nota 4 (fb); «Ripp» nota 4; «Hexe» nota 4.

Refuzarea mâncării: «Nero» nota 3 (fb); «Ali» nota 4 (fb); «Ripp» nota 2; «Hexe» nota 2.

Tărire: «Nero» nota 4 (fb); «Ali» nota 3 (fb); «Ripp» nota 0; «Hexe» nota 2.

Rămânere pe loc și alergare la stăpân: «Nero» nota 4 (fb); «Ali» nota 3 (fb); «Ripp» nota 2; «Hexe» nota 2.

Salt liber: «Nero» nota 5 (fb); «Ali» nota 3 (fb); «Ripp» nota 2; «Hexe» nota 0.

Salt lungime: «Nero» nota 4 (fb); «Ali» nota 0 (fb); «Ripp» nota 0; «Hexe» nota 0.

Salt înălțime: «Nero» nota 4 (fb); «Ali» nota 3 (fb); «Ripp» nota 0; «Hexe» nota 0.

Salt înălțime cu aporte: «Nero» nota 3 (fb); «Ali» nota 4 (fb); «Ripp» nota 0; «Hexe» nota 0.

Păzirea obiectului încredințat: «Nero» nota 4 (fb); «Ali» nota 4 (fb); «Ripp» nota 2; «Hexe» nota 4.

A obținut în total, puncte: «Nero» 42; «Ali» 39; «Ripp» 20; «Hexe» 18.

La exerciții de disciplină s'au clasat: «Nero» pr. I; «Ali» pr. II; «Ripp» pr. III; «Hexe» pr. IV.

B. EXERCITII DE URMĂRIRE

«Nero». Pornește bine pe urmă, cu nasul adânc, dar conducătorul lui este nervos și-l trage de pe urmă. Câinele găsește din nou urma spre sfârșitul urmăririi, îi găsește capătul și se comportă corect. Pentru această muncă bună i se acordă: Pr. II.

«Ali». Ia foarte bine urma cu nasul adânc, o urmărește cu mult temperament și marchează foarte bine capătul urmei. Pr. I.

CONCURSUL LA VIZUINĂ ARTIFICIALĂ, (La vulpi)

Clasa căței: Arbitru: Ciaclan și Kapdebo

Premiul I. «Dura Hubertus», MRC. «C» 297, propr. Cpt. Călugăru.

Premiul II. Nefiind alți concurenți nu s'a distribuit.

Clasa juniori:

Premiul I. «Treilabe Hubertus», MRC. «C» 222, propr. Cpt. Călugăru, Cluj.

Premiul II. «Smooth. Babby Peggy», MRC. «C» 167, propr. Căpt. Călugăru, Cluj.

Premiul III. «Pizok Hubertus», MRC. «C» 255, propr. Cpt. Călugăru, Cluj.

Clasa deschisă;

Premiul I. «Pizok Hubertus», (vezi mai sus).

» II. Nu s'a distribuit.

» III. «Dura Hubertus», (vezi datele de mai sus).

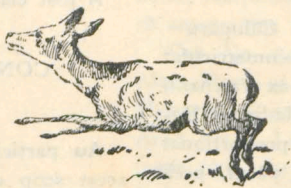
În general câinii au lucrat cu foarte puțin elan, ceea ce credem este a se atribui deoparte faptului că erau înțepeniți de lipsa de mișcare din timpul zilelor expoziției, fiind tot timpul legați în boxe, apoi și în vizuină eră foarte cald și vulpile erau neobișnuit de agresive.

Înainte de a încheia mai sunt oarecari observațiuni de făcut asupra organizării. Marele premiu S. I. R. C. nu mai poate fi atribuit pe viitor, câinelui ce se va prezenta din absolut toți, în cele mai bune condițiuni, fiindcă se opune greutatea justei aprecieri între rase așa de multiple și diferite. Trebuie instituit sau pe rase sau pe canise, schimbându-se în toți anii.

Trebuesc categorii pentru câini separate de cățele. Cum nu pot concura la un loc nici între oameni frumusețile masculine cu cele feminine, tot așa și la câini. Numai la concursuri pot concura toți într'o clasă, indiferent de gen.

O redactare mai îngrijită a catalogului se impune, pentru a nu vedea în el rase necunoscute pe lume și numiri neexistente. Ar ușura munca arbitrilor și n'ar mai fi un certificat cam slab, pentru cunoștințele noastre chinologice, când un asemenea catalog ar trece peste hotare.

Încheiem, atrăgând atențiunea că pentru câinii de lux s'a aplicat o măsură destul de blândă în calificare, pe când pentru câinii de lucru și în special pentru cei de vânatoare s'a aplicat măsura severă și riguroasă a occidentului.

REGULAMENTUL PENTRU EXAMINAREA CÂINILOR DE VÂNĂTOARE DE UTILITATE MULTIPLĂ

(VÂNĂTORI, UNIVERSALI, ALLROUND) ÎN CADRUL CONCURSURILOR ARANJATE DE R. R. P. C.

I. ARANJAREA CONCURSURILOR

1. CONDIȚIUNI DE ADMITERE

§ 1.

1. Fixarea condițiilor pentru admiterea la concursuri chiar și în ce privește vârsta și numărul câinilor admisibili la acelaș concurs, se hotărăște de către Reuniune. La înscrierea câinilor pentru concurs se vor întrebuiți imprimare-formulare, uniforme, cari se pot procura dela R. R. P. C.

Cine anunță un câine pentru examen trebuie să fie membrul R. R. P. C. sau al unei asociații afiliate.

2. ARBITRII ȘI DĂRI DE SEAMĂ

§ 2.

1. Fiecare concurs va fi arbitrat de cel puțin trei (3) arbitrii, dintre cari cel puțin unul care are înregistrat

în registrul câinilor (vânători) de utilitate multiplă un câine propriu dresat.

2. Asupra distribuirii tuturor premiilor hotărăște juriul arbitrilor în înțelegere cu comitetul aranjator. Comitetul dispune asupra distribuirii premiilor de onoare afectate și asupra eventualelor premii acordate de Stat.

3. Darea de seamă a arbitrilor iscălită de cel puțin un arbitru și de Comitetul organizator, se înaintează în decurs de 5 săptămâni dela data concursului redacției registrului și se publică imediat de către comitet în presa vânătorească.

4. (Vezi § 24). Toți câinii se vor examina la una și aceeaș probă de aceeași arbitrii.

3. EXTINDEREA CONCURSURILOR

§ 3.

1. Reuniunea va putea completa concursurile prin probe la aducerea vânatului rănit (Verlorenbringen)

pe urma sângerândă naturală a unui iepure, sau lapin (§ 6 din regulament).

2. La propunerea unui conducător concurent, se poate examina și agresivitatea câinelui la om.

3. Când un câine la proba de scotocirea vânatului (§ 7) n'a avut ocazia să gonească chefnind se admite proprietarului sau conducătorului să facă dovada acestei calități al câinelui printr'un certificat în scris, eliberat de (2) doi membrii ai Reuniunii.

4. Câinii cari trec aceste probe, primesc în registru mențiunea corespunzătoare (port rănit — al. 1, prescurtat: p. r.; agresivitatea la om — al. 2 prescurtat a. o.). Rezultatul acestor examene nu trebuie să influențeze distribuirea premiilor.

4. PROBELE CONCURSULUI

a) Execuțiuni la pădure

Execuțiune pe urma sângerândă a vânatului cu copite.

§ 4.

1. Sângele ce se utilizează pentru dâră, trebuie să fie provenit din vânat și nealterat, (proaspăt).

2. Este admis a face dâră de sânge cu orice instrument potrivit pentru a pregăti urma artificială de sânge, cu excepțiunea coșului vechiu de sârmă. Dărele (urmele sângerânde) se fac întrucât e posibil cu vântul bătând dela spate și având cel puțin pe 500 (pași) lungime și așezate una de alta la distanțe de cel puțin 120 m. neputând trece mai mult de 3 ore dela așezatul lor. Pe parcursul acesta de 500 pași, urmează să se facă mai multe cotituri.

3. La sfârșitul unei treimi ($1/3$) a dărei, se va înființa un culcuș de sânge. Până la acest culcuș fiecare câine trebuie să presteze execuțiune de urmărire în lesă.

Câinilor cari dau gură gășind vânatul ucis (Totverbeller «bocitori») și cari conduc la vânatul ucis (Totverweiser) li se va da drumul la culcușul de sânge.

4. La sfârșitul dărei artificiale se va așeza un vânat cu copite ucis, pe cât posibil căprioară — care trebuie să fie împușcată cu glonț. Intrucât se utilizează un vânat înjunghiat, locul tăeturii se va coase cu precauțiune. Se va depune mare atențiune, ca urma de sânge să înceteze de fapt, acolo unde se depune vânatul ucis, pentru ca nu cumva din neglijența personalului, această urmă de sânge să conducă dela vânat, chiar la ascunzătoarea personalului.

Nu se vor târî deci pe această distanță instrumentele întrebuițate, ci se vor purta sus, cu toată grija ca să nu curgă sânge.

La facerea dărei și plasarea vânatului la capătul ei, va fi prezent și arbitru. Personalul va merge numai pe o singură urmă când face dâra. Abaterea dela această unică urmă trebuie evitată sub orice împrejurare. Cel care trage dâra, va merge cel din urmă.

5. Personalul se va depărta dela vânatul depus, — lângă care nu trebuie să rămână nici un fel de obiect —, la așa depărtare și se va ascunde bine rămânând liniștit pe loc, întrucât să nu poată fi nici văzut, nici mirosit de câine. Toate dispozițiunile se vor lua de către arbitru, care apoi

se postează într'un loc acoperit la distanță potrivită, pentru a controla, dacă câinele printr'o urmărire conștientă a dărei întocmai, sau căutând și în lături, sau în fine numai din nimereală a găsit vânatul. In apropierea vânatului nu se admite public.

6. Și acei câini, cari nu au reușit la proba pe urma sângerândă la vânatul cu copite, se vor examina dacă încolțesc vânatul. Aceasta se referă și la câinii cari au prestat numai proba aceasta purtați fiind în lesă. (A se observă și § 26 al. 2).

7. Câinii cari la aceasta probă încolțesc vânatul nu se pot înscrie în Registrul pentru câinii de utilitate multiplă (vânători).

§ 5.

1. Execuțiunea pe urma sângerândă se poate face:

a) *Cu câinele purtat în lesă*: Arbitrii trebuie să câștige impresia că conducătorul este dus de câine la vânatul împușcat și că nu conducătorul duce pe câine.

b) *Cu urmărire liberă și conducerea vânatului la vânatul ucis*: Câinele trebuie să lucreze independent în prima treime ($1/3$) a dărei purtat în lesă, apoi se va deslegă și, el trebuie să țină urma dărei până la vânatul ucis; să se întoarcă repede, apoi să conducă nelegat pe stăpân la locul unde a fost așezat vânatul. Conducătorul (stăpânul) trebuie să declare arbitrilor, încă înainte de a începe urmărirea, semnele după cari recunoaște că vânatul a fost aflat de câine.

c) *Urmărirea liberă și anunțarea vânătorului prin «bocire» (batere) la vânatul ucis*: Câinele trebuie să lucreze în prima treime a dărei (până la culcușul de sânge marcat) independent, purtat fiind în lesă; după aceasta se va deslegă și trebuie să țină urma dărei până la vânatul depus, unde trebuie să dea gură până la sosirea vânătorului.

Câinele conducător la vânatul ucis care în acelaș timp dă și gură, sau câinele ce bate la vânatul ucis dar prestează execuțiune de conducere la vânatul ucis se va aprecia ca «conducător la vânat ucis» (Verweiser).

In cazurile când câinele conduce bătând, se va face observația în tabela de cenzură după nota obținută (conducător cu gură, «c. g.»).

2. Cât timp câinele lucrează, nu-i este admis conducătorului a se folosi spre ajutorare, de semnale sau alte comunicări la distanță. El trebuie însă să-și ia măsurile și hotărârile sale după împrejurările și din felul cum se comportă câinele.

3. La execuțiunile de sub *a*, *b* și *c* este admis ca să fie câinele de două ori luat și repus pe urmă.

4. Dacă câinele nu reușește nici după două probe de a lătră sau a conduce la vânatul ucis, i se mai admite conducătorului de a urmă dâra cu câinele în lesă. Acest lucru suplimentar în lesă, se va evalua ca execuțiune în lesă original, însă se va menționa nereușita câinelui la bătaie și conducere și indicarea prin înscrierea unui zero (o) în tabelele de cenzură.

5. Lesa pentru conducerea câinelui la dâra de sânge, trebuie să fie cel puțin 5 m. de lungă și depănată. Intrucât aceasta nu s'ar observă, execuțiunea în lesă se va califica: cu «insuficient». Dacă conducătorul lucrează cu o lesă

prea scurtă, arbitrii chiar la începerea probei îi vor atrage atenția neadmisibilității acestui procedeu și asupra consecințelor acestui lucru incorect.

6. Fiecare conducător va indica încă înainte de a începe urmărirea pe care metodă anume din acele sus arătate (*a*, *b* sau *c*) o va utiliza. Ulterior nu se admite vreo schimbare, rămân însă neschimbate dispozițiunile dela al. 4.

7. Arbitrii au dreptul să admită și pe al treilea câine la aceeaș dără, la care a lucrat primul și un al doilea câine fără rezultat. Prin aceasta se previne pe deoparte ca conductorii primilor câini nereușiți să nu poată face reproșuri, deoarece un alt câine a reușit la aceeaș dără, iar pe de altă parte, dacă nu reușesc nici ceilalți câini, să se poată adevăra că dăra nu este în regulă. În acest caz va trebui să fie înlocuită prin altă dără. Este de sine înțeles, că acela care nu a reușit la dăra la care nu reuși nici predecesorul lui, are dreptul la o dără nouă. De altfel se poate admite fiecărui câine o a doua dără, dacă arbitrii o cred de cuviință.

Aducerea (aportul) vânatului mic cu păr, rănit.

§ 6.

1. Aducerea vânatului rănit se examinează cu vulpe (nu cu pisică) și cu iepure, sau cu lapin.

Vânatul la care scurgerea sângelui se va obține prin înfigerea cuțitului de vânătoare în piept, se va târî legat de o sfoară dela locul unde a fost «rănit» — care se marchează cu puf smuls de pe burtă — pe un parcurs de cel puțin 300 pași prin pădure și apoi se va așeza pe pământ. Această dără trebuie, — întrucât e posibil, să treacă prin desiș și la capăt se așează un arbitru. Dăra se face pentru fiecare câine chiar înaintea examinării lui la aducerea vânatului rănit. Vânatul utilizat pentru dără trebuie să fie cât se poate de proaspăt (curând împușcat).

Arbitrul este obligat a arăta conductorului locul precis unde vânatul a fost «rănit».

2. Tot ce este prescriș în § 4 referitor la: facerea cotiturilor, îndepărtarea personalului, plasarea observatorului, considerând ca utilizarea iepurelui sau lapinului la aducerea vânatului rănit are de scop de a constata, dacă un câine încolțește sau nu vânatul; se atrage din nou în mod special atenția la dispozițiunile din art. 4 al. 5 cari prevăd, că personalul și observatorul se vor ascunde bine și vor sta liniștiți, căci câinii cari vor să încolțească, au obiceiul de a se uita împrejur și dacă se simt observați, obișnuiesc să revină asupra intenției lor de a încolți. Distanța dărei una de alta, direcția vântului și dreptul conducătorului de a pune câinele care nu a reușit de două ori și a treia oară pe urmă — se aplică în întregime și la aducerea vânatului rănit (Verlorenbringen).

3. La aducerea vânatului rănit: nu se va evalua felul cum prinde câinele, aduce și predă vânatul — această probă de dresaj se va evalua sub E (aportare, aducerea). La aducerea vânatului rănit se ia în considerare numai faptul; dacă câinele aduce vânătorului vânatul ucis. Introducerea câinelui la dără purtat în lesă se admite numai pe parcursul primilor 20 pași, după care însă trebuie deslegat, iar conducătorul va rămâne pe loc. Influen-

țarea câinelui prin semne sau alte mijloace drastice este interzisă, este însă admisă încurajarea câinelui prin apeluri vânătoarești.

4. La capătul dărei se va așeza întotdeauna un vânat, care nu s'a deteriorat prin folosirea lui la așezarea urmei.

Scotocire (Stöbern)

§ 7.

1. Pentru proba la scotocirea vânatului se vor alege păduri de câmpie sau mici culțuri. Dacă e posibil, să nu fie toți câinii examinați în aceeași pădure. Dacă e dovedit, că un câine stârnește vânatul fără a chefnî, execuțiunea lui niciodată nu poate să fie apreciată mai mult decât cu nota «bine». Dacă prinde un vânat și-l aduce fără greșală pentru aceasta în nici un caz nu poate obține o notă rea.

Dacă *gonește* un vânat sănătos departe peste linie, sau se îndepărtează în terenuri învecinate, așa încât pentru moment nu se înapoiază nici la strigăt nici la fluerătură, aceasta se socotește greșeală.

2. Conducătorul poate să trimită câinele în tufiș dela locul unde stă, sau poate să-l culce la o distanță oarecare la pământ și să-l îndrepte prin semne în tufiș. Lucrul acesta de pe urmă se apreciază mai bine.

3. Este admis câinelui să aducă vânatul împușcat la stârnire fără comandă.

4. Dovada dacă câinele stârnește chefnind se poate produce la un examen suplimentar făcut în fața a doi membrii ale unei asociații (§ 3 al. 3 și 4) aparținând Reuniunii.

Cheta redusă (Buschieren)

§ 8.

Se examinează în crânguri în plantații tinere, sau în tăieturi. Câinele trebuie să se lase condus scurt la distanță mică să areteze neclintit vânatul găsit, iar aportarea celui împușcat, să o facă — pe cât posibil — numai la comandă.

Comportarea câinelui la băți în țiuțoare

§ 9.

1. La băți câinele legat sau liber, trebuie să se comporte absolut liniștit. Și anume, nu e permis să schiaune, să latre, să tragă de curea, sau să se îndepărteze dela conducător.

2. Vânatul rănit trebuie să-l *gonească* insistent și să-l aducă. Dacă gonirea a rămas fără rezultat, trebuie să se reîntoarcă imediat la conducător fără a se interesa de celălalt vânat sănătos, sau de împușcăturile vecinilor.

3. Câinele care se conduce liber, (nelegat) se apreciază mai bine.

4. Conducătorul nu poate avea cu sine decât (2) două câini, unul la dreapta și altul la stânga lui.

Depunerea câinelui

§ 10.

1. Câinii trebuie să fie examinați unul câte unul și anume pe o livadă sau poiană, etc. înconjurată de pădure.

Conducătorul având câinele liber lângă sau după el — trece la locul care i se fixează depune ranița, geanta sau alt obiect, sau culcă câinele chiar și fără a depune aceste obiecte — pe loc și îi face printr'un semn oarecare cunoscut, că să stea culcat. Nici un apel și nici o comandă nu este admisă, totul trebuie să se întâmple în cea mai mare liniște. După acestea conducătorul se îndepărtează furișându-se la o așa depărtare, încât să nu poată fi văzut de câine și trage două focuri.

2. Este admis ca, câinii să-și ridice capul. Dacă schiaună, latră, sau dacă se îndepărtează dela locul lor, se vor nota «nesuficient». Culcatul pe loc liber (fără așezarea obiectelor) se va aprecia mai bine.

b) Execuțiune la răpitoare

§ 11.

1. La examinarea agresivității față de răpitoare, se vor întrebuința vulpi sau pisici capabile de a se apăra. Nu este admis a se legă sau a se tăia tendoanele răpitoarelor.

Utilizarea răpitoarelor prea slabe pot avea ca urmare anularea examenului. După ce conducătorul a eliberat și a asmuțit câinele, rămâne deocamdată lângă arbitrii, dintre cari la examenele la răpitoare va avea comanda numai unul, care se va alege de către și dintre arbitrii. Acesta va dispune conform situației și împrejurărilor.

2. Fiecărui câine i se va acorda pentru proba la răpitoare cel puțin 5 minute.

După ce a trecut acest termen conducătorul se va provoca să-și revoace câinele. Prestările ulterioare pe care le face câinele cu ocazia revocării, nu vor fi apreciate. Din momentul când să dă drumul câinilor de rezervă sau s'a ordonat conducătorului să lege câinele, se consideră sentința arbitrilor asupra candidatului (definitivă) închisă.

Fiecare câine trebuie să aducă conducătorului vânatul sugrumat. Comanda este admisă; însă dacă aduce (aportează) fără comandă, se apreciază mai bine. Dacă un câine, după ce a sugrumat animalul răpitor îl lasă jos și nu-l aduce deși i s'a ordonat de către conducător, atunci acest refuz se va aprecia sub capitolul «Aducere» (aportare) (vezi § 20).

3. Se admite conducătorului ca în momentul când se dă drumul animalului răpitor, să tragă un foc în direcția în care a fugit, fără ca prin aceasta aprecierea să fie influențată.

4. Pentru obținerea premiului I-u se cere necondiționat ca vânatul să fie sugrumat de către câine fără alt amestec. Se va considera sugrumare independentă numai în cazul, dacă conducătorul nu se apropie de animalul răpitor mai mult de 10 metri. Dacă câinele sugrumă animalul răpitor numai după ce conducătorul s'a apropiat mai mult și l-a asmuțit fără însă ca să atingă animalul răpitor, acest lucru se poate aprecia numai ca «suficient». Dacă conducătorul se atinge sau aruncă spre animalul răpitor, atunci acest lucru se apreciază ca «nesuficient».

5. Oprirea (baterea pe loc) vânatului răpitor numai atunci se apreciază, dacă câinele pune în același timp și gura pe el.

6. Repartiția animalelor răpitoare se poate face numai printr'un arbitru. La tot cazul trebuie să se țină la dispoziție pentru fiecare câine câte un animal răpitor.

c) Execuțiuni la apă

§ 12.

Pentru proba la apă se vor utiliza rațe sălbatice cărora li se va tunde o aripă. Examinarea se face precum urmează:

a) Câinii trebuie să intre în apă și să scotocească fără îndemnare prin focuri de arme, sau aruncări de pietre, ori vânat, ci la o simplă comandă.

b) După aceasta se vor da drumul la rațe în stuf și câinii respectivi vor trebui să scotocească pe urma proaspătă.

În cazul de față nu se va aprecia mai bine, dacă scotocește chefnind.

c) Câinele trebuie să aporțeze o rață aruncată departe în apă. Apa care s'a ales pentru acest scop trebuie să fie întrucât posibil adâncă — chiar dela mal. Dacă câinele, după ce a ajuns la mal, depune rața adusă pentru a se scutura, nota se va reduce cu un punct.

Un câine care avusese ocazia că în decursul scotocirii să aducă din apa adâncă o rață împușcată, se va scuti să mai aducă o rață aruncată în apă.

d) Execuțiune la câmp (Cheta și nasul)

§ 13.

1. Cheta câinelui să nu fie ne bună dar să fie liberă, persistentă și sistematică; ea se va aprecia cu atât mai mult, cu cât se va putea constata că el încearcă să caute vânt și, că simțul mirosului este în perfect acord cu cheta lui. Din impresia generală pe care o face nasul și cheta candidatului, arbitrii trebuie să câștige convingerea, că pe terenul căutat nu a scăpat nici un vânat neobservat.

2. Fiecărui câine trebuie să i se dea ocazia să lucreze pe un teren bine îmbrăcat.

3. La aprecierea calității nasului se va putea ține seamă și de rezultatele obținute la probele făcute la alte specialități, decât aceea a execuțiilor la câmp.

4. Dacă arbitrii bănuiesc că un câine ar fi timid, pot invita pe conducătorul respectiv, ca să lase câinele să caute un timp oarecare departe și independent, fără signal, comandă sau semne. Greșelile pe cari le face câinele cu această ocazia, se omit la clasificare; se va observa însă, dacă nu cumva câinele, — după ce a gonit vreun iepure — se dovedește de a fi timid.

Arbitrii pot admite conducerea câinelui la iepuri.

Disciplina (Gehorsam)

§ 14.

Disciplina fermă se manifestă prin aceea, când câinele execută voios și imediat comanda, semnalul, etc. care i s'a dat o singură dată de către conducător și pe care l-a auzit și l-a înțeles. Aceasta se va manifesta și la atitudinea câinelui la împușcături, la stârnirea și la ridicarea în sbor a vânatului.

Câinii cari se prezintă în permanență nedisciplinați se vor exclude dela continuarea concursului.

(Va urma).

COMUNICĂRI ȘI PUBLICAȚIUNI

DE LA „REUNIUNEA REGNICOLARĂ A PRĂȘI-
TORILOR DE CÂINI“ (R. R. P. C.)

Pe ziua de 14 și 15 Septembrie c. se aranjează la Arad o mare expoziție de câini, la care vor fi reprezentați câinii de rasă din întreaga țară. Se fac pregătiri pentru reușita deplină a marelui concurs, ce se va ține cu această ocazie, pentru câini de poliție și în special pentru concursul de vizuină.

Vor fi expuși câinii A. S. R. Principesei Mame Elena

La această expoziție și concurs, câinii vor fi calificați de un arbitru adus special din Viena.

Cei ce doresc a se înscrie sunt rugați a se adresa la R. R. P. C. Cluj, Calea Victoriei 27.

~ ~ ~

La 6 și 7 Octombrie se va ține la Receaș Jud. Timiș-Torontal un concurs și examen de câini de aret. Condițiunile și programul se pot vedea în Revista Vânătorilor din Iunie 1929.

~ ~ ~

Urmând a se pune sub tipar întâiul volum al «Matricolului Românesc al Câinilor» editat de R. R. P. C., Uniunea face apel călduros la toate societățile și toți membrii ei, a sprijini apariția acestei valoroase lucrări, prin abonarea anticipată la acest volum.

Volumul va avea un format mare de ca. 250 pagini, conținând: pedigree-urile câinilor de rasă înmatriculați până în prezent, statutele și regulamentul Reuniunii cu toate anexele între care sunt și regulamentele de expoziții generale și regulamentele pentru concursurile de câini de aret etc.; apoi studii asupra chinotehniei, terapiei unor boale canine, asupra materialului ce-l avem în țară, tabloul caniselor cu indicarea raselor ce se prădesc în ele și alte chestiuni care interesează pe toți vânătorii. Abonamentul este numai de 200 Lei și rugăm a se trimite suma pe adresa R. R. P. C., Cluj, Calea Victoriei 27, Et. II, sau pe adresa «Banca Invățătorilor», Cluj, Piața Ștefan cel Mare.

Foloasele incalculabile pe care le aduce această inițiativă vânătorimii noastre, ne obligă a cere tuturor cetitorilor noștri, a trimite cât mai grabnic la adresa indicată abonamentul, pentru a înălța cu un ceas mai curând și țara noastră în rândul țărilor occidentale unde chinotehnia a ajuns la apogeu, mână în mână cu vânătoarea.

~ ~ ~

Primăria Comunei Gerăușă
Județul Satu-Mare
No. 540/929

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Se aduce la cunoștință publică, că teritoriul de vânat al comunei Gerăușă județul Satu-Mare în întindere de 3490 iugh. cad. se vor da în arendă pe timp de 10 ani în ziua de 10 Sept. 1929 ora 10 a. m. în localul primăriei Gerăușă.

Condițiunile de licitație se pot vedea între orele oficiale la această primărie.

Gerăușă la 26 Iulie 1929
Primar.

Notar.

Notariatul: Treznea.
Județul Sălaj
No. 1117-1929 adm.

PUBLICAȚIUNI DE LICITAȚIE

Se aduce la cunoștința celor interesați, că dreptul de vânat a comunelor Agrij, Bozna și Treznea aparținătoare notariatului Treznea se va arenda prin licitație publică pe 3 (trei) ani cu începearea dela 15 August 1929 până la 15 August 1932. Licitația se va ține a:

1. In comuna Agrij în ziua de 20 August 1929 orele 10.
Prețul de strigare lei 1.000.
2. In comuna Bozna în ziua de 22 August 1929 orele 10.
Prețul de strigare lei 200.
3. In comuna Treznea în ziua de 23 August 1929 orele 10.
Prețul de strigare lei 500.

Intrucât la acest termen nu se vor prezenta licitanți al doilea termen de licitație se fixează pentru:

1. Comuna Agrij pe ziua de 3 Septembrie 1929 orele 10.
 2. Comuna Bozna pe ziua de 5 Septembrie 1929 orele 10.
 3. Comuna Treznea pe ziua de 6 Septembrie 1929 orele 10
- Condițiunile Conf. Art. 10 din Legea Vânătorului și se pot vedea la biroul notariatului Treznea în cursul orelor oficiale. Treznea la 18 Iulie 1929. Județul Sălaj.
Notar, (ss) Mărcuș Vasile

~ ~ ~

No. 11525/IV/29.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

La Administrația fondului bisericesc ort. rom. din Cernăuți se va ține în ziua de 19 August 1929, orele 12 m. licitație publică cu oferte închise pentru arendarea dreptului de vânătoare în ocoalele silvice Argel, Falcău, Gura-Homorului și Marginea pe durată de 12 ani, începând dela 1 Septembrie 1929.

Ca garanție provizorie se vor depune 10⁰/₁₀ din arenda anuală. Informații detaliate se primesc zilnic în orele de serviciu la Administrația fondului bisericesc ort. rom. sau la Administrațiile silvice respective, unde poate consulta și caetul de sarcini. Administrația fondului bisericesc ort. rom. al Bucovinei, Cernăuți.
Serviciul Plantațiilor

~ ~ ~

Primăria comunei Band
Județul Mureș
No. 1071/1929

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință tuturor celor interesați că în ziua de 16 August a. c. ora 4 p. m. se va arenda prin licitație publică orală terenul de vânat al comunei Band.

Licitația se va ține la Primăria comunei.
Prețul de strigare lei 2000.

Vadiu 10%.
Condițiunile de licitație se pot vedea în zilele de lucru orele oficiale la biroul notarial.

Band, la 7 Iunie 1929, jud. Mureș.

Notar, (ss) Dumitru Gherghel Primar, (ss) David Alexandru

~ ~ ~

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcția Vânătoarei
No. 61523/26 Iun. 1929

PUBLICAȚIUNE

Prin decizia ministerială dela jurnalul No. 13423/929, s'a hotărât oprirea vânătoarei de potârnică în județele: Someș, Cluj, Maramureș, Făgăraș, Târnava Mică și Mureș, pe timp de 2 ani, deasemenea în județele Alba și Năsăud pe timp de un an, iar în județul Târnava Mare potârnicile pot fi vâdate numai în perioada 1—31 Octombrie și în județul Satu Mare numai în perioada 1 Septembrie — 1 Noembrie a. c.

p. Ministru, (ss) Rusescu p. Director General, (ss) I. Nișeanu

Orice publicație trebuie să ne sosească cel puțin până la 15 ale lunii, pentru a putea apare în numărul lunii viitoare al Revistei. Publicațiile oficiale se plătesc cu anticipație, socotite câte 3 lei cuvântul.

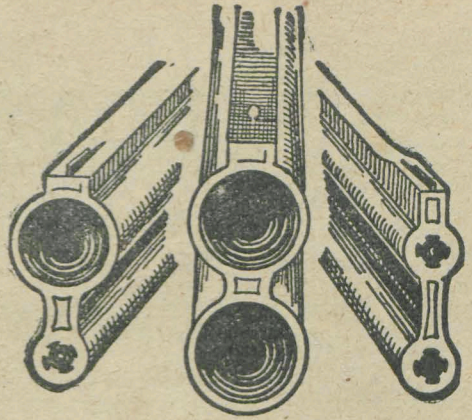

Gebrüder Merkel
Genchre

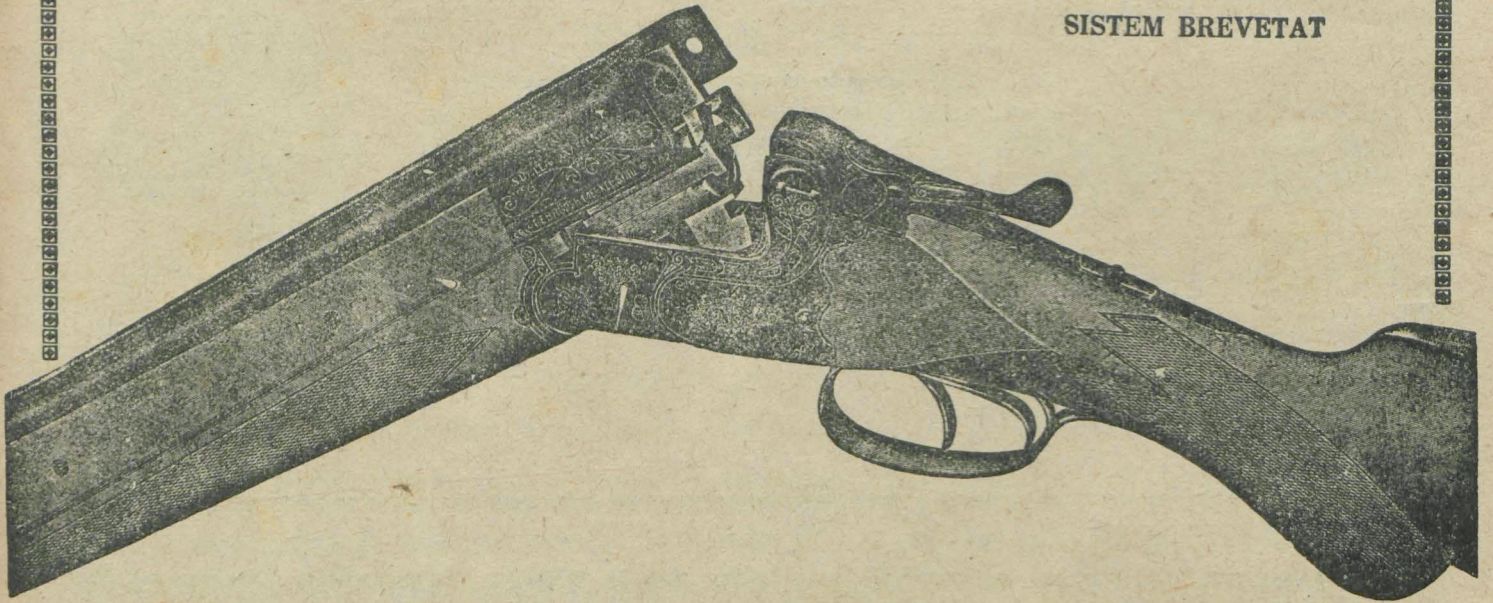
FONDATA IN 1893

MARCA FABRICII

SISTEM BREVETAT

Arma viitorului pentru vânătoare și tip sportiv

Marile succese practice obținute cu armele noastre cu țevi suprapuse, dovedesc marile avantaje ale acestor arme sistem Bock :

- 1) Câmp de ochire complet liber, fără reflexe laterale;
- 2) Percutare infailibilă a capselor (sistem brevetat);
- 3) Inchizător de o putere de rezistență unică;
- 4) Tir de mare precizie, mai ales pentru distanțe mari, din cauza stabilității și a zăvoririi perfect simetrice a țevelor;
- 5) Tragere rapidă și precisă, datorită balansării și maniabilității impecabile a acestui model.

Fabricația acestor arme cu țevi suprapuse este specialitatea noastră. Indelungata noastră experiență și instalațiunile moderne cu totul perfecționate ale casei noastre, ne garantează exclusivitatea fabricației acestui sistem, pe care-l construim în următoarele modele :

Arme de alice cu două țevi, sistem Bock (2 țevi de alice suprapuse).

Arme expres cu două țevi, „ „ (2 țevi de glonț suprapuse).

Arme mixte cu două țevi, „ „ (1 țeavă de alice și una de glonț, suprapuse).

Aceste modele le putem construi și cu două sau mai multe rânduri de țevi. De pildă o armă de alice sistem Bock, cu un rând de țevi expres și alt rând de țevi mixte.

Cele mai fine arme de vânătoare cari se construiesc astăzi, sunt arme sistem Bock. Cu o astfel de armă, atât vânătorul cât și trăgătorul de porumbei, este echipat pentru orice gen de tir și pentru toată viața. Totodată mai recomandăm cunoscutele noastre arme DRILLING, reputeate prin soliditatea lor, precum și ELEGANTELE NOASTRE ARME DE ALICE, cari pot rivaliza cu cele mai fine arme engleze.

FABRICA DE ARME

WAFFENFABRIK GEBRÜDER MERKEL, SUHL

(GERMANIA)

REPREZENTATĂ IN ROMÂNIA PRIN „UNIUNE“

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

BANCA FRANCO-ROMÂNĂ

CAPITAL SOCIAL LEI 100.000.000
CAPITAL DE PLIN VĂRSAT LEI 50.000.000
FOND DE REZERVĂ „ 12.200.000

BUCUREȘTI * STRADA BURSEI No. 5

TELEFON: 10/17 și 46/8. TELEFON INTERBANCAR 67
ADRESA TELEGRAFICĂ: „FRANCOBANK”

SUCURSALE:

Alexandria, Cămpina, Caracal, Cernăuți,
Constanța, Găești, Giurgiu, Roșiori de Vede,
Slobozia, Slatina, Timișoara, Turnu-Măgurele

AGENȚII Costești, Corabia, Drăgănești, Făurei, Vidra, Zimnicea

Tot felul de operațiuni de
bancă și autorizată să facă
OPERAȚIUNI DE DEVIZE

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

A N U N Ţ

CĂŢEI DE BRACK GERMAN dintr'un
cuib din luna Mai de vânzare.—Părinții:
campionul «EICK v. RUNNENSTEIN» și
«IUNO DE BIHOR».—Prețul unui cățel la
vârsta de 8 săptămâni Lei 2000, împreună
cu pedigreeul înregistrat la M. R. C.

Inscrieri primesc de acum:

GHEORGHE GAVA
șef de depozit R. M. S.
proprietarul canisei «CARANSEBEȘ»
în Caransebeș.

SE VINDE CONVENABIL

Câine german de vânătoare 10 luni
(Drahthaarhund) rasă splendidă. Adre-
sați G. Ebinger Facultatea de Științe
București, Strada Academiei 14.

DE VÂNZARE

Frumoasă panoplie, compusă din 23 frun-
tare de căprior, 2 de cerb, 1 cocoș de munte
împăiat, 1 statueta de bronz (căprior) 2
cadre frumos sculptate, 1 tabletă pentru
arme, împreună cu diferite accesorii utile
de vânătoare.

Preț după învoială.

A se adresa la d-na MINA TEUTSCH,
văduvă de director, Codlea, Promenadă 147,
jud. Brașov.

GRIFFON

De vânzare pui, fătați la 18 Iunie. Proveniți din
cățea admirabilă la vânătoare și câinele Zopp de
Vaudemange L. O. G. 2774, M. R. C. 156, câști-
gătorul mai multor premii streine, calificat „Ex-
celent” la expoziția din București 1929, câștigând
marele premiu de onoare.

Prețul cățelilor: Masculini 2000, cățele 1500 Lei.

Se mai vinde prepelicar german cu părul scurt
de 2 ani perfect dresat la câmp și baltă, exterior
fără cusur, apporteur perfect.

Prețul Lei 10.000.

A se adresa: Dr. Ervin Schnell, Șeful Depozi-
tului R. M. S. Titu, Dâmbovița.

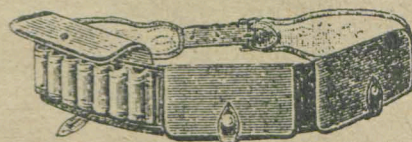
ATELIERUL DE CURELĂRIE IOAN TĂNĂSESCU

No. 75, CALEA VICTORIEI, No. 75

(IN CURTE, PESTE DRUM DE BISERICA ALBA)

BUCUREȘTI

Tocuri pentru arme, Genți de vânatoare, Zgărzi, Lesse, Curele de arme, Jambiere, Botnițe pentru câini, Bice de vânatoare, Cravașe împletite, Rucksacuri, Cartușiere, Cutii pentru cartușe, precum și orice articol de curelărie pentru vânători. Articole de voiaj, Portbagaje, etc. Genți pentru aparate fotografice

Copiază cu cea mai perfectă exactitate orice model adus din străinătate, lucrând cu mână și din cel mai fin material.

LUCRU ARTISTIC ȘI CU PREȚURI ABSOLUT CONVENABILE.

NU CUMPĂRAȚI NIMIC ÎNAINTE DE A VIZITA ATELIERUL NOSTRU

NB. Membrii «Uniunii Generale a Vânătorilor din România» se bucură de o reducere de 10%.

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

ING. HERM. ZOLDY

F O S T

CAROL RISKE & Co.

BUCUREȘTI 1, STR. EDGAR QUINET, 6

**CEL MAI BOGAT DEPOZIT DE ARME, MUNIȚIUNI
ȘI ARTICOLE DE VÂNĂTOARE DIN ȚARĂ**

Arme de vânatoare Verney-Carron	dela lei 5.500.— buc.
Arme de vânatoare Lepage	» » 4.500.— »
Arme de vânatoare Masereel	» » 2.500.— »
Pistoale automate Browning cal. 6.35 mm.	» » 1.000.— »
» » » » 7.65 și 9 mm.	» » 1.200.— »
Cartușe încărcate Jagdkönig 70 mm.	» 10.— »
Cartușe încărcate Atlantik	» 8.50 »
Cartușe încărcate Trapshooting	» 8.— »
Cartușe încărcate Sellier & Bellot	» 7.50 »
Cartușe încărcate cu pulbere neagră	» 5.25 »
Tuburi cu capse Gevelot	dela » 1,35.—2 »
Bure groase de păsă, lipite, 12 mm.	» 240.— kgr.
Bure groase, lipite, 12 mm., 1000 bucăți circa 1.700 kgr.	» 160.— »
Alice tari englezești	» 46.— kgr.

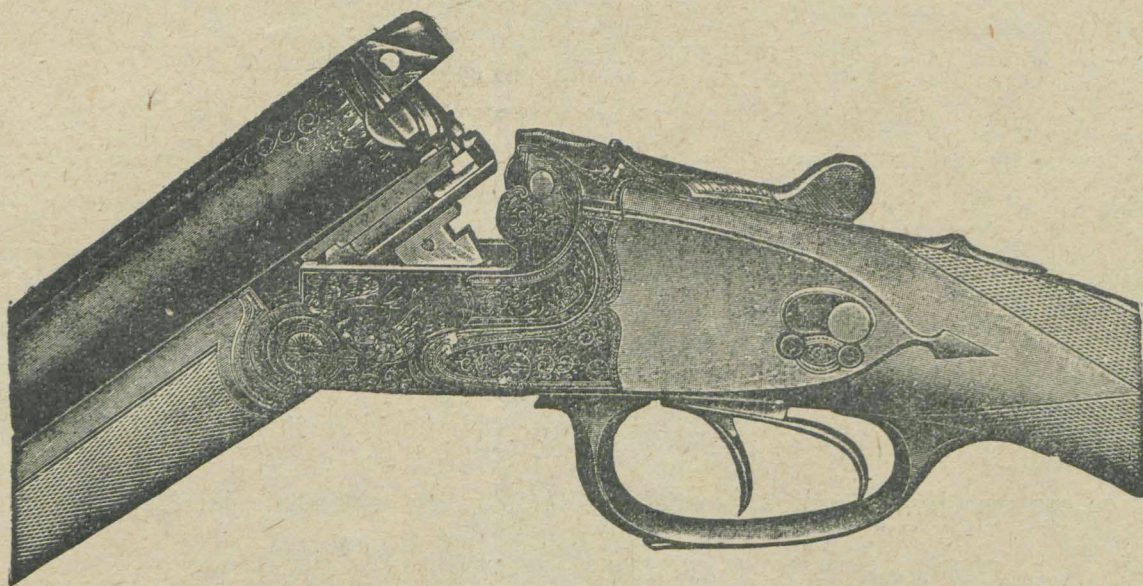
ROG CEREȚI CATALOGUL PE 1929

SERVICIUL PROMPT ȘI CONȘTIINCIOS

C. A. FUNK & Co. SUHL (Germania)

FABRICĂ DE ARME

FIRMĂ REPUTATĂ PENTRU ARMELE SALE DE PRIMUL RANG ȘI DE MARE PRECIZIE

Construește orice armă de vânătoare și de sport, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă. Execuție conștiincioasă și promptă. Tir de mare precizie și cu maximum de randament, dovedit cu certificatul oficial al standurilor de încercare, care întovărășesc fiecare armă.

SPECIALITĂȚI:

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme de alice cu două țevi, sau cu una de alice și alta de glonț și expressuri, în toate calibrele, cu sau fără ector.

SISTEM ANSON & DEELEY: Drillinguri, drillinguri-expressuri, etc. pentru cele mai puternice încărcături, în toate calibrele, cu sau fără armare separată a țevei de glonț și ejector.

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme sistem Bock (cu țevile suprapuse), în toate calibrele, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten).

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme pentru tirul de porumbei sistem Bock (țevi suprapuse), atât pentru vânătoare, cât și pentru tir la talere, având maximum de randament posibil, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten), cu sau fără ejector.

TOATE TIPURILE DE ARME SE POT EXECUTA ȘI CU COCOAȘE

Arme de glonț de mare precizie sistem Block

pentru toate calibrele și cele mai puternice încărcături, având avantajul de a fi extrem de ușoare și foarte elegante, admirabile pentru orice gen de vânat. Soliditate extremă, dela cea mai simplă armă la cea mai rafinată execuție.

LA COMENZI SE POATE ȚINE SEAMA DE ORICE DORINȚĂ SPECIALĂ

Modele ale acestei case, precum și cataloage și prospecte în patru limbi, se găsesc la «UNIUNE»

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

**ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIAȚE 400 LEI**

ANUNȚURI COMERCIALE

1 PAGINĂ 5.000 LEI ANUAL

$\frac{1}{2}$ „ 3.000 „ „

$\frac{1}{4}$ „ 1.750 „ „

$\frac{1}{8}$ „ 1.000 „ „

**ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)**

„Revista VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare
al tuturor vânătorilor din toată
țara, care au să-și spună ceva.
Deaceea, dacă aveți ceva de
cumpărat, de vândut, de schim-
bat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„Revistei VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

**LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.**

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

**UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGEȚI-VĂ IMPREJURUL „UNIUNEI“**

PREȚUL UNUI E X E M P L A R 30 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHI 40 LEI